Kameralne Pojezierze

Powiat łęczyński

PRZEWODNIK TURYSTYCZNY DLA ROWERZYSTÓW

Łęczna County

TOURIST GUIDE FOR CYCLISTS

Ленчинський повіт

ПУТІВНИК ДЛЯ ВЕЛОСИПЕДИСТІВ

Wstęp

Oryginalnym bogactwem Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego jest dawna różnorodność kultur i religii, o której świadczą istniejące tu do dziś świątynie - katolickie, żydowskie, prawosławne oraz ewangelickie. Swoje majątki posiadały tu znane rody szlacheckie i magnackie. O burzliwej historii dzisiejszego pogranicza Polski, Białorusi i Ukrainy przypominają liczne pomniki i cmentarze wojenne.

Zapraszamy Państwa w podróż po najciekawszych miejscach powiatu łęczyńskiego. Proponujemy cztery wycieczki rowerowe prowadzące śladami różnych kultur, religii, historycznych wydarzeń i postaci.

Introduction

The original richness of the Łęczna-Włodawa Lake District is the old diversity of cultures and religions, evidenced by the Catholic, Jewish, Orthodox and evangelical temples that exist here to this day. Well-known noble and magnate families had their estates here. Numerous war memorials and cemeteries remind us of the turbulent history of today's borderlands of Poland, Belarus and Ukraine.

We invite you to travel to the most interesting places of the Łęczna County. We offer four bike tours following in the footsteps of different cultures, religions, historical events and figures.

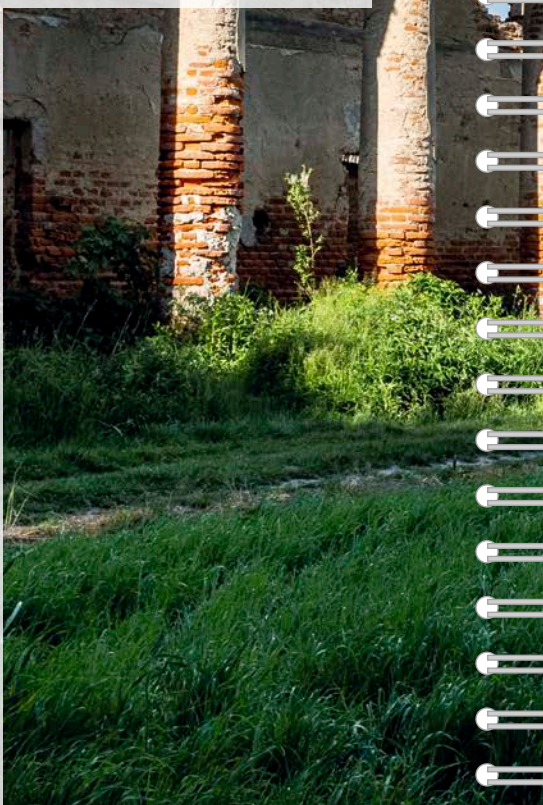

T. Trulka

Kameralne Pojezierze

Вступ

Оригінальним багатством Ленчинсько-Влодавського Поозер'я є давня різноманітність культур і релігій, про яку свідчать існуючі тут храми - католицькі, єврейські, православні та євангельські. Своїми маєтками тут володіли відомі дворянські і магнатські роди. Про бурхливу історію сьогоднішнього прикордоння Польщі, Білорусі і України нагадують численні військові пам'ятники і кладовища.

Запрошуємо Вас у подорож найцікавішими місцями Ленчинського повіту. Ми пропонуємо чотири велосипедних тури по стопах різних культур, релігій, історичних подій і персонажів.

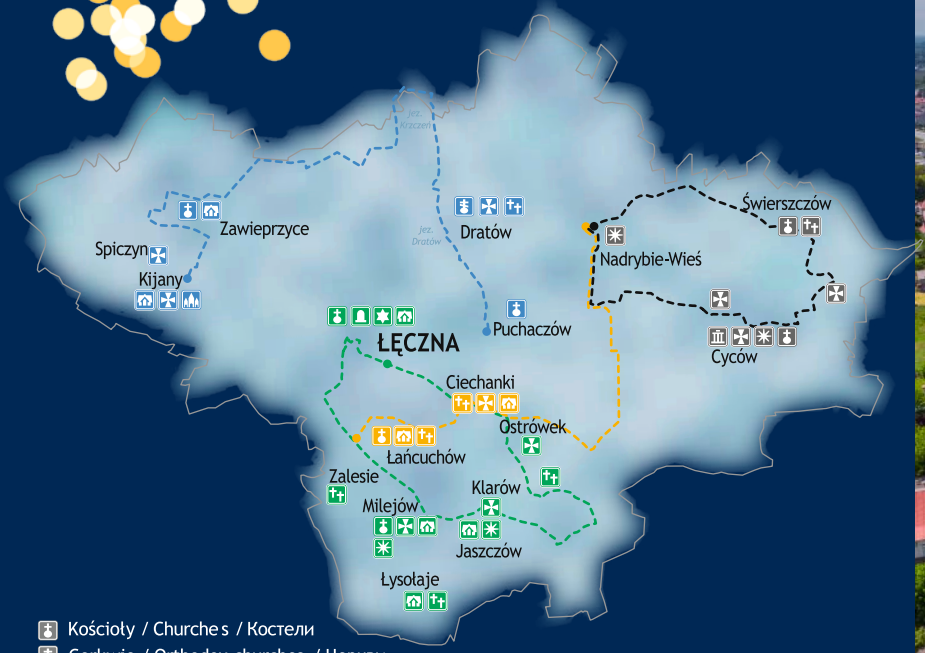

- Kościoły / Churches / Костели
- Cerkwie / Orthodox churches / Церкви
- Sanktuaria / Sanctuaries / Святині
- Synagogi / Synagogues / Синагоги
- Pałace i dwory / Palaces and mansions / Палаци і садиби
- Atrakcje turystyczne / Tourist attractions / Туристичні пам'ятки
- Miejsca pamięci narodowej / National memorials / Місця національної пам'яті
- Cmentarze wojenne / War cemeteries / Військові кладовища
- Kirkuty / Jewish cemeteries / Єврейські кладовища

42 km	CZAS* TIME* ЧАС*	3h	TRUDNOŚĆ DIFFICULTY ТРУДНОЩІ
30 km	CZAS* CZAS* ЧАС*	2h	TRUDNOŚĆ DIFFICULTY ТРУДНОЩІ
37 km	CZAS* TIME* ЧАС*	2,5h	TRUDNOŚĆ DIFFICULTY ТРУДНОЩІ
30 km	CZAS* TIME* ЧАС*	2h	TRUDNOŚĆ DIFFICULTY ТРУДНОЩІ

*czas przejazdu (bez zwiedzania) / travel time (without sightseeing) / час у дорозі (без огляду визначних пам'яток)

Dlaczego powiat łęczyński?

To wymarzone miejsce wycieczek rowerowych. Łagodne ukształtowanie terenu, dobry układ bocznych dróg oraz bliskie odległości pomiędzy atrakcjami turystycznymi dają możliwość aktywnego spędzenia czasu z bliskimi, nawet jeśli nie jesteś w szczytowej kondycji fizycznej.

Why Łęczna County?

It's a dream cycling destination. Gentle terrain, good layout of side roads and close distances between tourist attractions give you the opportunity to spend active time with your loved ones, even if you are not in peak physical condition.

Чому Ленчинський повіт?

Це ідеальне місце для велосипедних турів. Пологий рельєф, гарне розташування бічних доріг і близька відстань між туристичними пам'ятками дають можливість активно проводити час з близькими, навіть якщо ви не в найкращому фізичному стані.

Obiekt dostępny dla osób niepełnosprawnych ruchowo.
The facility is accessible to people with mobility disabilities.
Об'єкт доступний для людей з обмеженими фізичними можливостями.

Obiekt częściowo dostępny. Bariery w otoczeniu.
Partially accessible. Barriers in the environment.
Об'єкт частково доступний. Перешкоди в навколишньому середовищі.

niebieski
blue
синій

42 km

- Kijany
- Zawieprzyce
- Stary Radzic
- Zezulin
- Krzczeń
- Dratów
- Puchaczów

3h

TRUDNOŚĆ
DIFFICULTY
ТРУДНОЩІ

Szlak niebieski

Podróż rozpoczynamy na skrzyżowaniu obok kościoła w **Kijanach**. Po zwiedzeniu kościoła i cmentarza możemy odbić ze szlaku i jadąc ostrożnie drogą wojewódzką nr 829, zwiedzić pałac w Kijanach oraz **Spiczyn** i wrócić pod kościół (ok. 4 km). Szlak prowadzi w kierunku Stoczka. Za mostem na Wieprzu w Kijanach napotykamy czerwone znaki wojewódzkiego szlaku rowerowego Lublin–Wola Uhruska. Obydwa szlaki prowadzą przez Januszówkę w kierunku **Zawieprzyc**. Przed Zawieprzycami szlak niebieski skręca w gruntową drogę i nią docieramy do oranżerii i pozostałych obiektów na terenie tutejszego zespołu pałacowo-parkowego. Po jego zwiedzeniu, na skrzyżowaniu przy zabytkowej kolumnie kierujemy się w prawo, a później w lewo. Następnie znowu wracamy na główną drogę i jedziemy do Kolonii Zawieprzyce. Przez Nową Wólkę i Radzic Stary docieramy do drogi wojewódzkiej nr 813 i lokalnymi drogami (w tym gruntowymi) jedziemy do Kociej Góry, wokół wędkarskiego jeziora Krzczeń aż do Dąbrowy. Tutaj na wprost przekraczamy drogę wojewódzką nr 820. W miejscu tym należy zachować szczególną ostrożność. W weekendy panuje tu duży ruch, gdyż droga prowadzi nad rekreacyjne jeziora położone na terenie Parku Krajobrazowego „Pojezierze Łęczyńskie": Piaseczno, Rogóźno, Łukcze, Krasne, Zagłębocze. Jadąc przez **Dratów**, po prawej stronie drogi widzimy wędkarskie jezioro Dratów i pomnik z 1928 r. Naprzeciw pomnika znajduje się dawna drewniana plebania prawosławna i gruntowa droga prowadząca do cerkwi. Po zwiedzeniu cerkwi w Dratowie wracamy na główną drogę i docieramy do końca szlaku niebieskiego na skraju **Puchaczowa**, a także do szlaku Lublin–Wola Uhruska. Po lewej stronie drogi Dratów–Puchaczów widać szyb i hałdę przy kopalni węgla kamiennego w Bogdance. Na skrzyżowaniu na końcu szlaku w lewo pojedziemy w kierunku cmentarza w Puchaczowie, a w prawo – do centrum miejscowości, gdzie znajduje się m.in. barokowy kościół oraz park, w którym można odpocząć po podróży.

M. Kolary-Woźniak

Blue trail

The journey begins at the crossroads next to the Church in **Kijany**. After visiting the church and the cemetery, we can bounce off the trail and drive carefully along the Provincial Road No. 829, visit the Palace in Kijany and **Spiczyn** and return to the church (approx. 4 km). The trail leads towards Stoczek. Behind the bridge on Wieprz in Kijany we encounter red signs of the Lublin-Wola Uhruska provincial cycle route. Both routes lead through Januszówka towards **Zawieprzyce**. Before Zawieprzyce, the blue trail turns onto a dirt road and reaches the orangery and other facilities within the local palace and park complex. After seeing it, at the intersection next to the historic column, we turn right and then left. Then we return again to the main road and go to Kolonia Zawieprzyce. Through Nowa Wólka and Radzic Stary we reach the Provincial Road no. 813 and follow local roads (including dirt roads) to Kocia Góra, around the fishing lake Krzczeń to Dąbrowa. Right here, we cross provincial road no. 820. You should be especially careful here. At weekends there is a lot of traffic here, as the road leads to the recreational lakes located in the Landscape Park "Łęczynskie Lake District": Piaseczno, Rogóźno, Łukcze, Krasne, Zagłębocze. Driving through Dratów, on the right side of the road we see the fishing lake **Dratów** and a monument from 1928. Opposite the monument is a former wooden Orthodox presbytery and a dirt road leading to the church. After visiting the Orthodox Church

Синій маршрут

Подорож починається на перехресті поруч з костелом в **Киянах**. Після відвідування костелу і кладовища ми можемо відхилитися від маршрута і обережно їхати по воєводські дорозі № 829, відвідати палац в Киянах і **Спічині**, і повернутися до церкви (бл. 4 км). Далі маршрут веде до Сточку. За мостом через Вепр в Киянах ми стикаємося з червоними знаками велосипедного маршруту Люблін-Воля Угруська. Обидва маршрути ведуть через Янушувку в напрямку **Завепшице**. Перед Завепшицями синій маршрут звертає на ґрунтову дорогу, і по ній ми досягаємо оранжереї та інших об'єктів на території тутешнього садибно-паркового комплексу. Після його відвідування, на перехресті біля історичної колони, ми прямуємо направо, а потім наліво. Потім ми знову повертаємося на головну дорогу і їдемо до Колонії Завепшице. Через Нову Вульку і Старий Радзіць добираємося до воєводської дороги № 813 і по місцевих дорогах (в тому числі ґрунтових) їдемо до Коця-Ґури, навколо рибальського озера Кшчень до Домбровей. Тут прямо перетинаємо дорогу № 820. У цьому місці слід проявляти особливу обережність. У вихідні дні тут багато трафіку, тому що дорога веде до рекреаційних озер, розташованих на території ландшафтного парку «Ленчинське Поозер'я»: Пясечно, Рогужьно, Лукче, Красне, Заглибоче. Проїжджаючи через **Дратів**, праворуч від дороги ми бачимо рибальське озеро Дратів і пам'ятник

in Dratów, we return to the main road and reach the end of the blue trail at the edge of **Puchaczów**, as well as the Lublin-Wola uhruska trail. On the left side of the Dratów-Puchaczów road you can see a shaft and a heap at the Bogdanka coal mine. At the crossroads at the end of the trail, we turn left towards the cemetery in Puchaczów, and right - to the centre of the town, where there is, among others, a baroque church and a park where you can relax after the trip.

1928 року. Навпроти пам'ятника знаходиться колишня дерев'яна православна церква і ґрунтова дорога, що веде до церкви. Після відвідин церкви в Дратіві ми повертаємося на головну дорогу і досягаємо кінця синього маршруту на краю **Пухачува**, а також маршруту Люблін-Воля Угруська. Зліва від дороги Дратів-Пухачув видно шахту і терикони біля вугільної шахти в Боґданці. На перехресті в кінці маршрута наліво можна поїхати в бік кладовища в Пухачуві, а направо - в центр села, де знаходиться серед інших бароковий костел і парк, де ви можете відпочити після поїздки.

Zobacz, co czeka na trasie!

See what's waiting on the route!

Подивіться, що чека в турі!

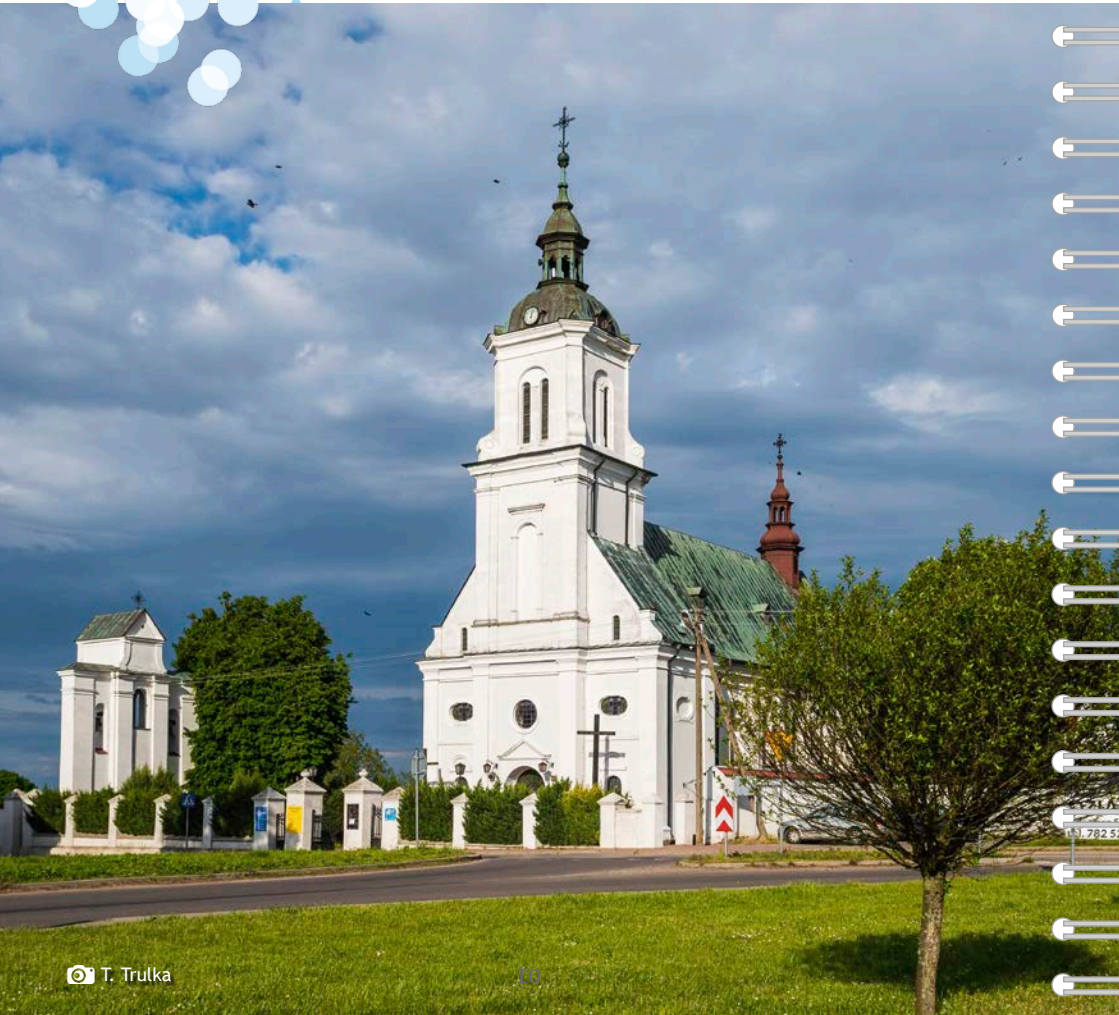

T. Trulka

T. Trulka

Kijany

Kościół pw. św. Anny

Wybudowany na przełomie XVII i XVIII w. w stylu barokowym, ufundowany został przez Atanazego Miączyńskiego, wojewodę wołyńskiego, jako wotum za szczęśliwy powrót z odsieczy wiedeńskiej. W ołtarzu kościoła znajduje się słynący łaskami obraz Matki Bożej Kijańskiej.

St Anne's Church

Built at the turn of the 17th and 18th centuries in the Baroque style, it was funded by Atanazy Miączyński, voivode of Volhynia, as a votive offering for a happy return from the relief of Vienna. In the altar of the church there is a painting of Our Lady of Kijany, famous for its graces.

Костел святої Анни

Побудований на рубежі XVII-XVIII ст. у стилі бароко він був заснований Атаназієм Мйончинським, Волинським воєводою, як вотум за щасливе повернення з Віденської битви. У вівтарі костелу знаходиться знаменитий образ Киянської Богоматері.

T. Trulka

T. Trulka

Cmentarz parafialny z grobowcem rodziny Skłodowskich

Jest tu pochowany Józef Skłodowski, dziadek Marii Skłodowskiej-Curie. Znajduje się tu także mogiła pięciu uczestników powstania styczniowego z 1863 r. z oddziału Kazimierza Bogdanowicza, głaz upamiętniający słynnego „Uskoka" oraz mogiły żołnierzy poległych w I i II wojnie światowej.

Z tego miejsca można odbić na pałac w Kijanach i Spiczyn.

Parish cemetery with Tomb of the Skłodowski family

Józef Skłodowski, grandfather of Maria Skłodowska-Curie, is buried here. There is also the grave of five participants of the January Uprising of 1863 from the Kazimierz Bogdanowicz unit, a stone commemorating the famous "Uskok" and the graves of soldiers killed in World War I and II.

From here, you can take a trip to the palace in Kijany and Spiczyn.

Парафіяльне кладовище з могилою родини Склодовських

Тут похований Йосип Склодовський, дід Марії Склодовської-Кюрі. Тут же знаходиться могила п'яти учасників Січневого повстання 1863 р. із загону Казимира Богдановича, валун в пам'ять знаменитого «Ускока» і могили солдатів, полеглих в Першій і Другій світових війнах.

Звідси ви можете поїхати до палацу в Киянах і Спічині.

T. Trulka

T. Trulka

„Uskok” - legenda podziemia

Kapitan Zdzisław Broński, słynny „Uskok”, był jednym z przywódców podziemia antykomunistycznego na Lubelszczyźnie, którzy po II wojnie światowej kontynuowali walkę o niepodległość. Urodził się w pobliskim Radzicu Starym. Jedną z jego kryjówek – bunkier w stodole Lisowskich w Dąbrówce koło Kijan (obecnie Nowogród) – otoczyła grupa operacyjna MO, UBP i KBW. W akcie desperacji, wiedząc, że będzie schwytany, popełnił samobójstwo. Miejsce jego pochówku do dziś pozostaje nieznane.

„Uskok” - underground legend

Captain Zdzisław Broński, the famous “Uskok”, was one of the leaders of the anti-communist underground in the Lublin region, who continued to fight for independence after World War II. He was born in nearby Stary Radzic. One of his hideouts – a bunker in the Lisowski barn in Dąbrówka near Kijany (now Nowogród) – was surrounded by the MO, UBP and KBW operational group. In an act of desperation, knowing he would be captured, he committed suicide. His burial place remains unknown to this day.

«Ускок» («Засідка») - легенда підземного світу

Капітан Здзіслав Броньський, знаменитий «Ускок» («Засідка»), був одним з лідерів антикомуністичного підпілля в Любліні, які після Другої світової війни продовжували боротьбу за незалежність. Народився в сусідньому Старому Радзицу. Одне з його укриттів - бункер в сараї Лісовських в Домбрувці поблизу Кіян (нині Новоґруд) - оточила оперативна група ГМ, МГБ і КВБ. У розпачі, знаючи, що його схоплять, він наклав на себе руки. Місце його поховання донині залишається невідомим.

T. Trulka

Pałac neorenesansowy wraz z salą balową

Wybudowany w XIX w. przez przemysłowca Stanisława Sonnenberga. W arkadowo-filarowym portyku ustawiono posągi dwóch bogiń: Ateny i Demeter. Pałac otoczony był parkiem, a prowadziła do niego aleja składająca się z 24 lip. W 1913 r. Lubelskie Towarzystwo Rolnicze wykupiło go od ówczesnego właściciela Henryka Wiercińskiego z przeznaczeniem na szkołę rolniczą. Obecnie zajęcia w Zespole Szkół Rolniczych w Kijanach odbywają się w nowoczesnych obiektach dydaktycznych, a pałac stanowi atrakcję turystyczną.

Z tego miejsca jedziemy do Spiczyna i potem powrót na szlak pod kościół w Kijanach.

Neo-Renaissance palace with ballroom

Built in the 19th century by the industrialist Stanisław Sonnenberg. Statues of two goddesses, Athena and Demeter, were set in the arcaded pillar portico. The palace was surrounded by a park, and an avenue of 24 lindens led to it. In 1913 the Lublin Agricultural Society bought it from the then owner, Henryk Wierciński, for the purpose of an agricultural school. Currently, classes at the Agricultural School Complex in Kijany take place in modern teaching facilities, and the palace is a tourist attraction.

From this place we go to Spiczyn and then return to the trail to the church in Kijany.

Палац неоренесансу разом з бальним залом

Побудований XIX ст. промисловцем Станіславом Зонненбергом. В аркадно-колонному портику були встановлені статуї двох богинь: Афіни і Деметри. Палац був оточений парком, а до нього вела алея, що складалася з 24 лип. У 1913 р. Люблінське Сільськогосподарське Товариство викупило його у тодішнього власника Генріха Вертинського для цілей сільськогосподарської школи. В даний час заняття в сільськогосподарській школі в Киянах проводяться в сучасних навчальних закладах, а палац є туристичною пам'яткою.

Звідти ми їдемо в Спічин, а потім повертаємося на маршрут до костелу в Киянах.

Będąc w Spiczynie, warto zobaczyć:

➔ Kapliczki w Spiczynie: Najświętszej Marii Panny (domkowa, drewniana, zbudowana ok. 1850 r.) i św. Floriana (wymurowana na przełomie XVIII i XIX w.).

➔ Mogiła w Spiczynie z prochami dwóch uczestników powstania styczniowego z oddziału pułkownika Kajetana Cieszkowskiego pseudonim „Ćwiek".

Being in a Spiczyn, it's worth seeing:

➔ Chapels in Spiczyn: of the Blessed Virgin Mary (house type, wooden, built around 1850) and St. Florian (bricked up at the turn of the 18th and 19th centuries).

➔ The grave in Spiczyn with the ashes of two participants of the January Uprising from Kajetan Cieszkowski's unit, nickname „Ćwiek".

Перебуваючи в Спічині, варто подивитися:

➔ Каплиці в Спічині: Пресвятої Діви Марії (будинкова, дерев'яна, побудована близько 1850 р.) і Святого Флоріана (побудована на рубежі XVIII-XIX століть).

➔ Могила в Спічині з прахом двох учасників Січневого повстання із загону Каетана Цешковського, псевдонім «Цвях».

T. Trulka

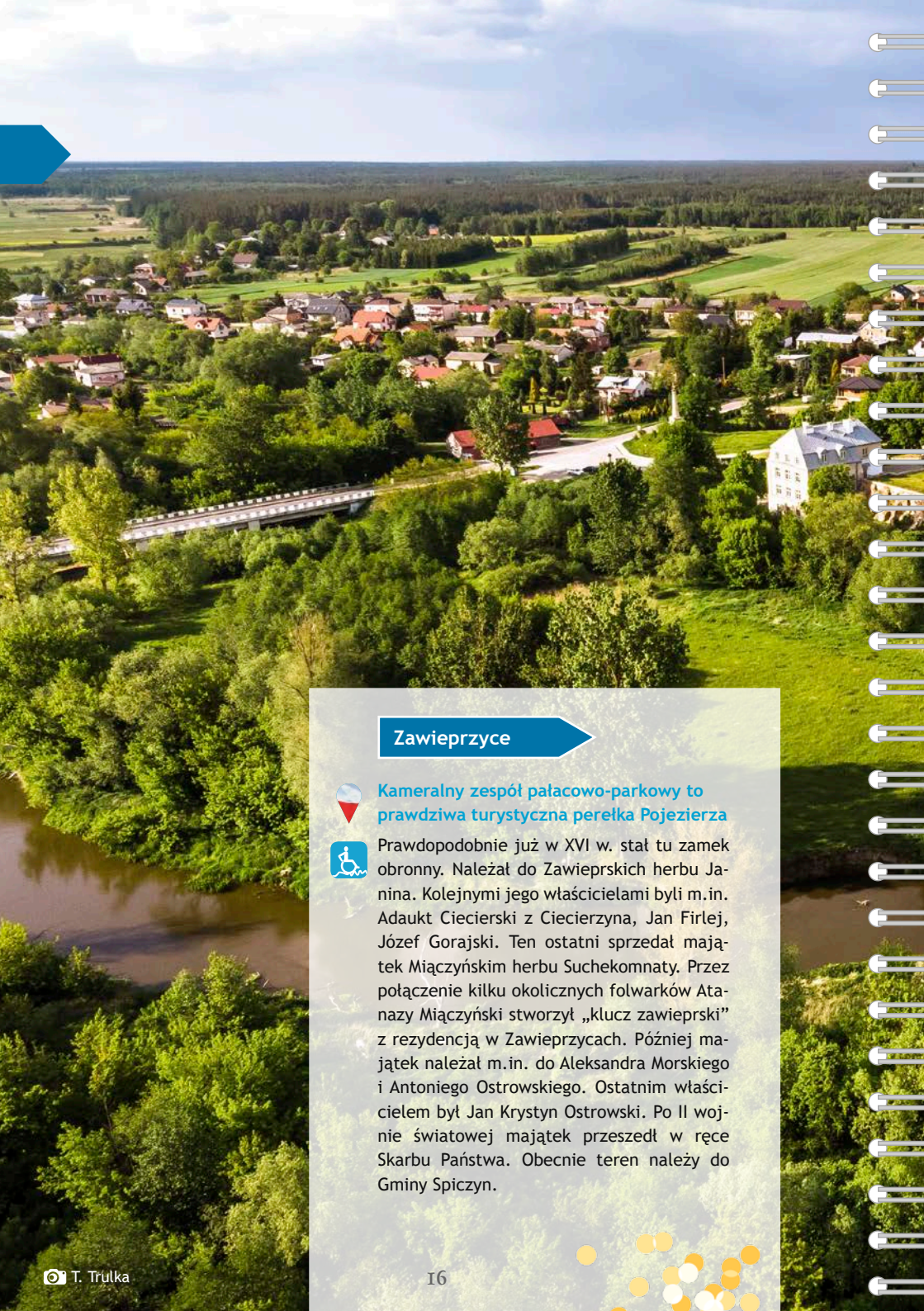

Zawieprzyce

Kameralny zespół pałacowo-parkowy to prawdziwa turystyczna perełka Pojezierza

Prawdopodobnie już w XVI w. stał tu zamek obronny. Należał do Zawieprskich herbu Janina. Kolejnymi jego właścicielami byli m.in. Adaukt Ciecierski z Ciecierzyna, Jan Firlej, Józef Gorajski. Ten ostatni sprzedał majątek Miączyńskim herbu Suchekomnaty. Przez połączenie kilku okolicznych folwarków Atanazy Miączyński stworzył „klucz zawieprski" z rezydencją w Zawieprzycach. Później majątek należał m.in. do Aleksandra Morskiego i Antoniego Ostrowskiego. Ostatnim właścicielem był Jan Krystyn Ostrowski. Po II wojnie światowej majątek przeszedł w ręce Skarbu Państwa. Obecnie teren należy do Gminy Spiczyn.

T. Trulka

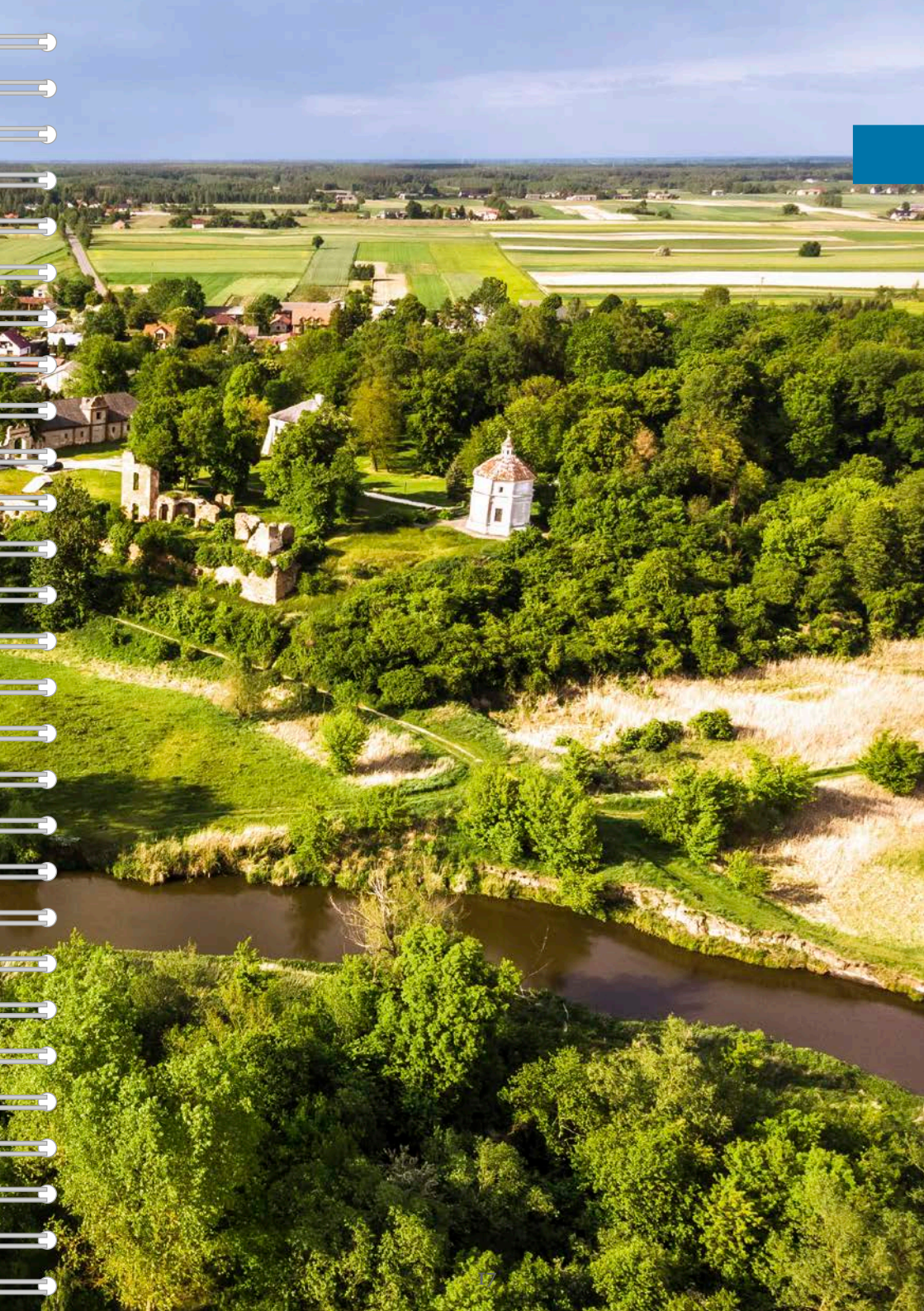

T. Trulka

The intimate palace and park complex is a real tourist gem of the Lake District

A fortified castle stood here probably in the 16th century. It belonged to the Zawieprski family of the Janina coat of arms. Its next owners were, among others Adaukt Ciecierski from Ciecierzyna, Jan Firlej, Józef Gorajski. The latter sold the property to the Miączyński family of the Suchekomnaty coat of arms. By combining several local farms, Atanazy Miączyński created the „Zawieprski key" with a residence in Zawieprzyce. Later, the property belonged, among others to Aleksander Morski and Antoni Ostrowski. The last owner was Jan Krystyn Ostrowski. After World War II, the estate passed into the hands of the State Treasury. Currently, the area belongs to the Spiczyn Commune.

Kopiec z krzyżem

Zlokalizowana przy wejściu na wzgórze zamkowe okazała kolumna z XVII w. z żeliwnym krzyżem. Stanowi wotum wdzięczności Atanazego Miączyńskiego za szczęśliwy powrót z wyprawy wojennej zorganizowanej przez króla Jana III Sobieskiego przeciw wojskom tureckim. Brał on udział w bitwie pod Wiedniem. Wedle tradycji to jego wojska zdobyły namioty Kara Mustafy.

Mound with the cross

Located at the entrance to the castle hill, an impressive 17th-century column with a cast-iron cross. It is a vote of gratitude to Atanazy Miączyński for the happy return from the war expedition organized by King John III Sobieski against the Turkish troops. He took part in the Battle of Vienna. According to tradition, it was his troops who captured Kara Mustafa's tents.

Курган з хрестом

Розташована біля входу на Замковий пагорб велична колона XVII ст. з чавунним хрестом. Це подяка Афанасію Мйончинському за щасливе повернення з військової експедиції, організованої королем Яном III Собеським проти турецьких військ. Він брав участь у битві при Відні. За традицією саме його війська захопили намети Кара Мустафи.

T. Trulka

T. Trulka

Камерний садибно-парковий комплекс - справжня туристична перлина Поозер'я

Тут, ймовірно, у XVI ст. стояв укріплений замок. Належав до Собеських (магнатський рід гербу Яніна). Наступними його власниками були, серед інших, Адаукт Цецерський з Цецежина, Ян Фірлей, Юзеф Горайський. Останній продав маєток шляхетському роду Мйончинським. Об'єднавши кілька навколишніх ферм, Афанасій Мйончинський створив «Завіпрський ключ» з резиденцією в Завепшицях. Пізніше маєток належав Олександру Морському і Антонію Островському. Останнім власником був Ян Крістін Островський. Після Другої світової війни майно перейшло до рук Державного казначейства. В даний час ця територія належить до Комуни Спічин.

T. Trulka

Obecnie na terenie zamkowego wzgórza można obejrzeć następujące obiekty:

➔ Barokowa oficyna – pod koniec XVIII w. mieściła się tutaj fabryka wódek i likierów rodziny Vetterów. Do końca XIX w. budynek pełnił funkcję gorzelni. Obecnie funkcjonuje tu Szkoła Podstawowa im. Marii Skłodowskiej-Curie.

➔ Brama wjazdowa – pochodzi z końca XVII lub początku XVIII w. Na początku XIX w. pałac otoczono wysokim murem z arkadami. Elementem ogrodzenia jest również stajnia z początku XIX w.

➔ Ruiny pałacu – pałac barokowy został zbudowany przez Atanazego Miączyńskiego i powstał na miejscu starego zamku w latach 1674–1679 wg planów Tylmana z Gameren. Jego wygląd w XIX w. przedstawiają: akwarela Adama Lerue i litografia wykonana przez Józefa Ceglińskiego.

➔ Kaplica pw. św. Antoniego Padewskiego – zaprojektowana przez Tylmana z Gameren i wzniesiona w XVII w. W jej kopule znajduje się polichromia przedstawiająca scenę Sądu Ostatecznego. Ściany zdobią cenne obrazy z początku XVIII w. prezentujące: św. Piotra, św. Marię Magdalenę i św. Rozalię.

➔ Lamus – wzniesiony na początku XVII w. Początkowo mieściła się tam zbrojownia, później skarbiec.

➔ Park – niegdyś regularny ogród włoski wzorowany na ogrodzie przy pałacu królewskim w Wilanowie. Na skraju parku znajdują się ruiny oranżerii.

The following buildings can now be seen on the grounds of Castle Hill:

➔ Baroque outbuilding - at the end of the 18th century there was a vodka and liqueur factory of the Vetter family. Until the end of the 19th century, the building served as a distillery. Currently the Maria Skłodowska-Curie Primary School is operating here.

➔ Entrance gate - comes from the end of the 17th or the beginning of the 18th century. At the beginning of the 19th century, the palace was surrounded by a high wall with arcades. Another element of the fence is a stable from the beginning of the 19th century.

➔ Ruins of the palace-the baroque palace was built by Atanazy Miączyński on the site of the old castle in the years 1674-1679 according to the plans of Tylman of Gameren. Its appearance in the nineteenth century is represented by a watercolor by Adam Lerue and a lithograph by Józef Cegliński.

➔ Chapel of St. Anthony of Padua - designed by Tylman of Gameren and erected in the 17th century. In its dome there is a polychrome depicting a doomsday scene. The walls are decorated with valuable paintings from the beginning of the 18th century, presenting: St. Peter, St. Mary Magdalene and St. Rosalie.

➔ Loam house – built in the early 17th century. It originally housed an armory, later a vault.

➔ The Park - once a regular Italian garden modelled on the garden at the Royal Palace in Wilanów. On the edge of the park there are ruins of an orangery.

M. Kolary-Woźniak

В даний час на території замкового пагорба можна оглянути наступні об’єкти:

➔ Барокова надбудова - наприкінці XVIII ст. тут розташовувалася фабрика горілки і лікерів родини Феттерів. До кінця XIX ст. будівля була лікеро-горілчаним заводом. В даний час тут діє початкова школа імені Марії Склодовської-Кюрі.

➔ В’їзні ворота - датуються кінцем XVII або початком XVIII ст. На початку XIX ст. палац був обнесений високою стіною з аркадами. Елементом паркану є також стайня початку XIX ст.

➔ Руїни палацу - палац в стилі бароко був побудований Афанасієм Мйончинським і був побудований на місці старого замку в 1674-1679 роках за планами Тильмана Ґамерського. Його вигляд в XIX ст. зображують: акварель Адама Леруе і літографія, виконана Юзефом Цеглинським.

➔ Каплиця святого Антонія Падуанського - спроектована Тильманом Ґамерським і зведена у XVII ст. В її куполі є поліхромія, що зображає сцену Страшного Суду. Стіни прикрашені цінними картинами початку XVIII ст. - Святого Петра, Святої Марії Магдалини і Святої Розалії.

➔ Ламус - зведений на початку XVII ст. Спочатку там розташовувалася збройова, потім скарбниця.

➔ Парк - колись італійський сад за зразком саду при королівському палаці у Віланові. На краю парку знаходяться руїни оранжереї.

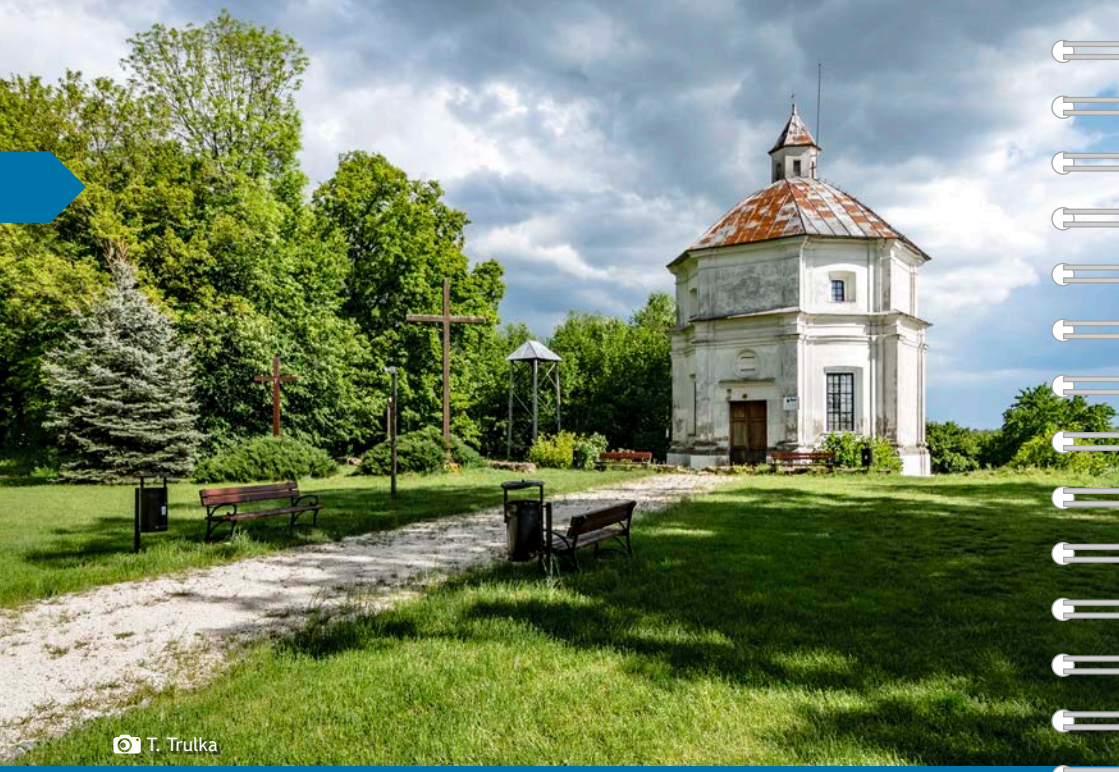

T. Trulka

LEGENDA ZAWIEPRZYCKA

Zawieprzycki zamek to miejsce spoczynku tragicznej pary zamurowanej przez kasztelana Granowskiego. To postać fikcyjna, którą stworzył Aleksander Bronikowski, ale jej pierwowzorem był prawdopodobnie Atanazy Miączyński. Miączyński przyjaźnił się z królem Janem III Sobieskim. Znany był z udziału w licznych wyprawach wojennych i ze swojej porywczości wobec poddanych. Bronikowski przedstawia go jako srogiego kasztelana wykorzystującego przywiezionych jeńców tureckich przy ciężkich robotach budowlanych na zamku. Wśród nich znalazła się przypadkiem córka greckiego księcia wraz z narzeczonym. Jej uroda zwróciła uwagę okrutnika, jednak nie udało mu się zdobyć jej serca. Na pomoc jeńcom przybył brat Greczynki – malarz, który miał za zadanie wykonać na kopule kaplicy fresk ukazujący ostatnią drogę Granowskiego do nieba. Artysta zgodził się pod warunkiem, że nikt nie będzie oglądał jego dzieła przed ukończeniem. Pracował nad malowidłem, jednocześnie przygotowując drogę ucieczki. Niestety, misterny plan został odkryty. Granowski rozkazał żywcem zamurować kochanków w wąskich niszach zamku. Po tym zaś, jak jego sługa odkrył, że malarz wiernie przedstawił los jeńców, a także zasłużoną mękę Granowskiego w jednej ze scen piekielnych Sądu Ostatecznego, również kochający brat podzielił los księżniczki. Kiedy kończono wykonywać wyrok, krwawe promienie słońca oświetliły miejsce kaźni. Od tej pory o zachodzie słońca na ścianie co dzień pojawiały się przerażające zjawiska, prześladując nie tylko Granowskiego i jego potomków, ale też innych mieszkańców zamku.

ZAWIEPRZYCKA LEGEND

Zawieprzycki Castle is the final resting place of a tragic couple who were murdered by castellan Granowski. This is a fictional character created by Aleksander Bronikowski, but its prototype was probably Atanazy Miączyński. Miączynski was friends with King Jan III Sobieski. He was known for his participation in numerous military expeditions and his impetuosity towards his subjects. Bronikowski presents him as a stern castellan who used the brought Turkish prisoners of war during heavy construction works in the castle. Among them was by chance the daughter of a Greek prince and her fiancé. Her beauty caught the attention of the cruel man, but he failed to win her heart. The brother of the Greek princess came to help the captives - a painter, whose task was to create a fresco on the dome of the chapel showing Granowski's last journey to heaven. The artist agreed but on the condition that no one would see his work before it was completed. He worked on the painting while also preparing the escape route. Unfortunately, the elaborate plan was discovered. Granowski ordered the lovers to be walled up alive in the castle's narrow niches. After his servant discovered that the painter had faithfully portrayed the fate of the captives, as well as the deserved torment of Granowski in one of the hell scenes of the Last Judgement, the loving brother also shared the fate of the princess. As the sentence was completed, the sun's bloody rays illuminated the place of execution. From then on, at sunset, terrifying phenomena appeared on the wall every day, persecuting not only Granowski and his descendants, but also other inhabitants of the castle.

T. Trulka

ЛЕГЕНДА ПРО ЗАВЕПШИЦЕ

Завепшицький замок - місце спочинку трагічної пари, замурованої каштеляном Грановським. Це вигаданий персонаж, якого створив Олександр Броніковський, але його прототипом, ймовірно, був Афанасій Мйончинський. Мйончинський дружив з королем Яном III Собеським. Він був відомий своєю участю в численних військових експедиціях і своєю запальністю по відношенню до підданих. Броніковський зображує його суворим каштеляном, що використовує привезених турецьких полонених при важких будівельних роботах у замку. Серед них випадково опинилася дочка грецького князя разом з нареченим. Її краса привернула увагу нелюда, проте йому не вдалося завоювати її серце. На допомогу полоненим прибув брат гречанки - художник, якому було доручено зробити на куполі каплиці фреску, що зображає останню путь Грановського на небо. Художник погодився за умови, що ніхто не буде дивитися його роботу до завершення. Він працював над розписом, одночасно готуючи шлях до відступу. На жаль, хитромудрий план був розкритий. Грановський наказав живцем замурувати коханців у вузьких нішах замку. Після того як його слуга виявив, що художник вірно зобразив долю полонених, а також заслужену муку Грановського в одній зі сцен пекельного Страшного Суду, люблячий брат також розділив долю принцеси. Коли було покінчено з виконанням вироку, криваві промені сонця освітили місце страти. З тих пір на заході сонця на стіні кожен день з'являлися страшні явища, що переслідували не тільки Грановського і його нащадків, а й інших мешканців замку.

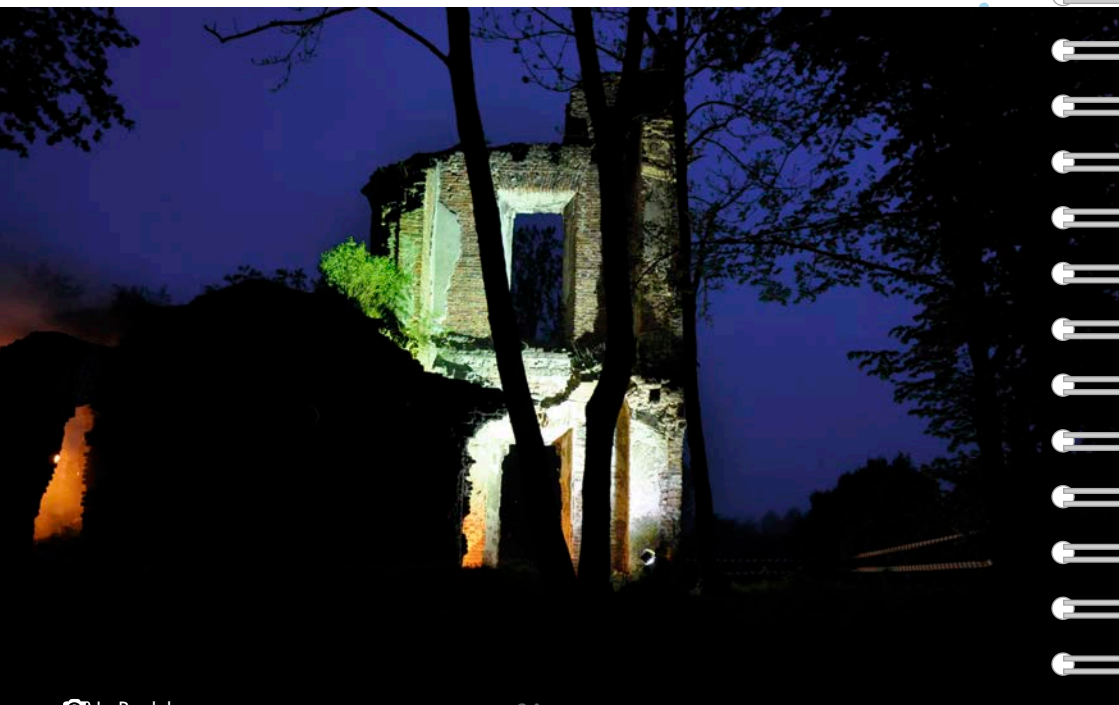

Ł. Pawlak

T. Trulka

Skłodowscy w Zawieprzycach

Na przełomie XIX i XX w. majątkiem w Zawieprzycach zarządzał Ksawery Skłodowski, stryjeczny brat dziadka Marii Skłodowskiej-Curie. Jednym z jego zajęć była hodowla koni rasowych. Latem 1883 r. 16-letnia Marysia Skłodowska spędzała tu wakacje, kąpiąc się w płynącym u podnóży wzgórza Wieprzu, spacerując po pobliskich lasach i jeżdżąc konno.

Kierujemy się na Dratów, to doskonałe miejsce zapoznania się z religią i kulturą prawosławia.

Skłodowscy in Zawieprzyce

At the turn of the 19th and 20th centuries, the estate in Zawieprzyce was managed by Ksawery Skłodowski, the great-uncle of Maria Skłodowska-Curie's grandfather. One of his activities was breeding thoroughbred horses. In the summer of 1883, 16-year-old Marysia Skłodowska spent her holidays here, bathing in the Wieprz River flowing at the foot of the hill, walking in the nearby forests and riding horses.

We head to Dratów, an excellent place to get acquainted with orthodox religion and culture.

Родина Склодовських в Завепшицях

На рубежі XIX-XX ст. маєтком у Завепшицях керував Ксаверій Склодовський, двоюрідний брат діда Марії Склодовської-Кюрі. Одним з його занять було розведення породистих коней. Влітку 1883 р. 16-річна Марися Склодовська проводила тут відпустку, купаючись у Вепрі, прогулюючись по довколишніх лісах і катаючись на конях.

Ми прямуємо до Дратова, це відмінне місце для знайомства з релігією і культурою православ'я.

Dratów

Cerkiew prawosławna pw. św. Mikołaja

Została wzniesiona wg projektu Wiktora Iwanowicza Syczugowa. Stanowi jeden z nielicznych w województwie lubelskim przykładów budownictwa sakralnego w tzw. stylu rosyjskim. Zbudowana na planie krzyża greckiego, posiada rozczłonkowaną bryłę architektoniczną oraz bogatą ornamentykę. Zachowane dokumenty wskazują, iż cerkiew istniała tu od 1490 r. W 1720 r. została przebudowana. Do 1874 r. była to świątynia unicka, potem prawosławna. Pożar z 1888 r. strawił całe wyposażenie cerkwi z ikonostasem, obrazami, księgami metrykalnymi. Nowa, istniejąca do dziś cerkiew została zbudowana w latach 1889–1890. Niestety w 1915 r. większość wyznawców prawosławia została zmuszona do ewakuacji w głąb Rosji. Wiernymi, którzy pozostali, opiekowali się mnisi z Jabłecznej. Po odzyskaniu niepodległości w 1918 r. cerkiew znów służyła mieszkańcom jako miejsce modlitwy. W 1947 r. została zamknięta. Od 1959 r. opiekę duszpasterską sprawują księża z parafii Przemienienia Pańskiego w Lublinie. Wnętrze cerkwi można zwiedzać przed i po nabożeństwie, które odbywa się raz na dwa tygodnie.

T. Trulka

Orthodox Church of st. Nicholas

It was built according to the design of Victor Ivanovich Sychugov. It is one of the few examples of religious architecture in the so-called Russian style. Built on the plan of a Greek cross, it has a fragmented architectural structure and rich ornamentation. Surviving documents indicate that the church existed here from 1490. In 1720 it was rebuilt. Until 1874 it was a Uniate temple, then an Orthodox one. The fire of 1888 consumed the entire church furnishings with the iconostasis, paintings and record books. The new church, which still exists today, was built in 1889-1890. Unfortunately, in 1915, most of the Orthodox majority was forced to evacuate deep into Russia. The faithful who remained were looked after by the monks from Jabłeczna. After regaining independence in 1918, the church again served the inhabitants as a place of prayer. In 1947 it was closed. Since 1959, pastoral care has been exercised by priests from the Transfiguration Parish in Lublin. The interior of the church can be visited before and after the service, which is held once every two weeks.

T. Trulka

T. Trulka

Православна церква Св. Миколая

Вона була зведена за проектом Віктора Івановича Сичугова. Є одним з небагатьох у Люблінському воєводстві прикладів релігійної архітектури у так званому російському стилі. Побудована за грецьким хрестовим планом, вона має роздроблений архітектурний корпус і багату орнаментацію. Збережені документи свідчать, що церква існувала тут з 1490 р. У 1720 р. вона була перебудована. До 1874 р. це був уніатський храм, потім православний. Пожежа 1888 р. знищила все обладнання церкви з іконостасом, картинами, метричними книгами. Нова, існуюча і донині церква, була побудована в 1889-1890 роках. На жаль, у 1915 р. більшість прихильників православ'я були змушені евакуюватися в глиб Росії. Віруючими, які залишилися, опікувалися ченці з села Яблочина. Після здобуття незалежності у 1918 р. церква знову служила жителям місцем молитви. У 1947 р. вона була закрита. З 1959 р. Пастирське піклування здійснюють священики з Преображенської Парафії в Любліні. Інтер'єр церкви можна оглянути до і після богослужіння, яке проводиться раз на два тижні.

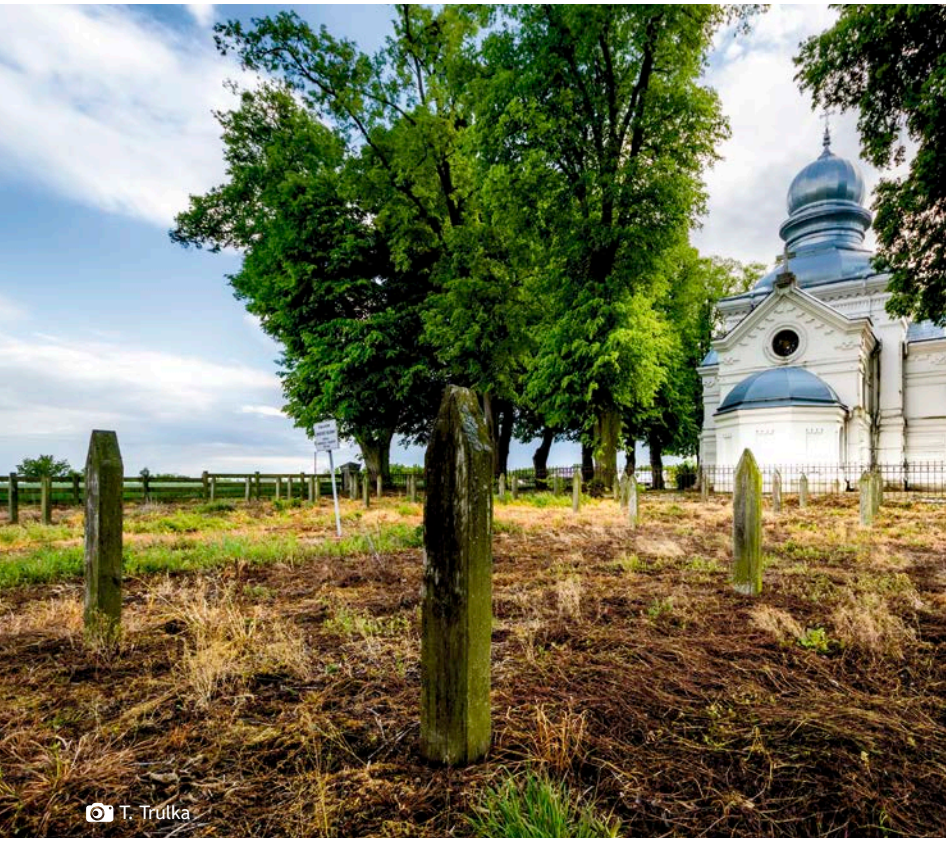
T. Trulka

Cmentarz wojenny

Podczas I wojny światowej przez Dratów przebiegała linia frontu prusko-austriacko-rosyjskiego. Przy świątyni przez krótki czas znajdował się szpital polowy. Zmarłych i poległych żołnierzy chowano za cerkwią. Tak powstał cmentarz wojenny położony przy samej świątyni od strony wschodniej.

War Cemetery

During World War I, the Prussian-Austrian-Russian front line ran through Dratów. A field hospital was located near the temple for a short time. The dead and fallen soldiers were buried behind the church. This is how the war cemetery was created, located next to the temple on the eastern side.

Військове кладовище

Під час Першої світової війни через Дратов проходила лінія пруссько-австрійсько-російського фронту. При храмі на короткий час розташовувався госпіталь. Загиблих солдатів ховали за церквою. Так виникло військове кладовище, розташоване біля самого храму зі східного боку.

Cmentarze parafialne

Na cmentarzu parafialnym położonym ok. 200 m w kierunku wschodnim od cerkwi znajdują się groby m.in. proboszcza Stefana Maleszy i jego córki Olgi, a także Andrzeja Łuczeńczyka – młodo zmarłego literata z Ludwina zwanego „Gwiezdnym Księciem" pisarzy polskich.

Około 800 m na północ od cerkwi znajduje się XVIII/XIX-wieczny cmentarz, na którym pochowani są m.in. tutejsi powstańcy styczniowi, wójt Bakun z Ludwina i nauczyciel Karasiński z Puchaczowa. Zachował się okazały pomnik nagrobny ks. Aleksandra Łysiaka (1844–1895) i jego córeczki Melanii.

Parish cemeteries

In the parish cemetery located about 200 meters east of the church, there are the tombs of the parish priest Stefan Malesza and his daughter Olga, as well as Andrzej Łuczeńczyk - a young writer from Ludwin, who is called the "Star Prince" of Polish writers.

About 800 meters north of the church there is an 18th/19th century cemetery where, among others, the local January insurgents, the commune head Bakun from Ludwin and the teacher Karasiński from Puchaczów are buried. A magnificent tombstone monument of fr. Aleksander Łysiak (1844–1895) and his daughter Melania has been preserved.

Парафіяльні кладовища

На парафіяльному кладовищі, розташованому близько 200 м на схід від церкви, знаходяться могили, серед інших, пастора Стефана Малеші і його дочки Ольги, а також Анджея Лученьчика - молодого літератора з Людвіна, якого називали «Зоряним Принцом" польських письменників.

Приблизно в 800 м на північ від церкви знаходиться кладовище XVIII / XIX століть, де поховані, серед інших, місцеві повстанці, голова комуни Бакун з Людвіна і вчитель Карасінський з Пухачува. Зберігся величний надгробний пам'ятник ксьондзу Олександру Лисяку (1844-1895) і його дочці Меланії.

T. Trulka

Plebania

W pobliżu głównej drogi stoi dawna plebania prawosławna (obecnie budynek prywatny), zwana też „popówką”. Tutaj 15 sierpnia 1942 r. zginął z rąk hitlerowców ówczesny proboszcz – ojciec Stefan Malesza wraz z córką Olgą, oskarżeni o współpracę z partyzantami.

Presbytery

Near the main road stands the former Orthodox presbytery (now a private building), also known as the „popovka”. Here, on August 15, 1942, the then parish priest - Father Stefan Malesza and his daughter Olga, accused of collaborating with partisans, died at the hands of the Nazis.

Пресвітерія

Поруч з головною дорогою стоїть колишня православна пресвітерія (нині приватна будівля), так звана «Попівка». Тут 15 серпня 1942 р. загинув від рук гітлерівців тодішній настоятель - батько Стефан Малеша разом з дочкою Ольгою, обвинувачені у співпраці з партизанами.

S. Turski

Naprzeciw plebani, nad jeziorem Dratów, znajduje się postawiony w 1928 r. obelisk poświęcony poległym w 1918 r. podczas rozbrajania posterunku austriackiego, m.in. członkom Polskiej Organizacji Wojskowej.

Jedziemy do Puchaczowa.

Opposite the presbytery, on Lake Dratów, there is an obelisk erected in 1928, dedicated to those killed in 1918 during the disarming of the Austrian station, incl. members of the Polish Military Organization.

We're going to Puchaczów.

Навпроти пресвітерії, біля озера Дратов, знаходиться споруджений в 1928 р. обеліск, присвячений загиблим у 1918 р. під час роззброєння австрійської застави, в тому числі членам польської військової організації.

Їдемо до Пухачува.

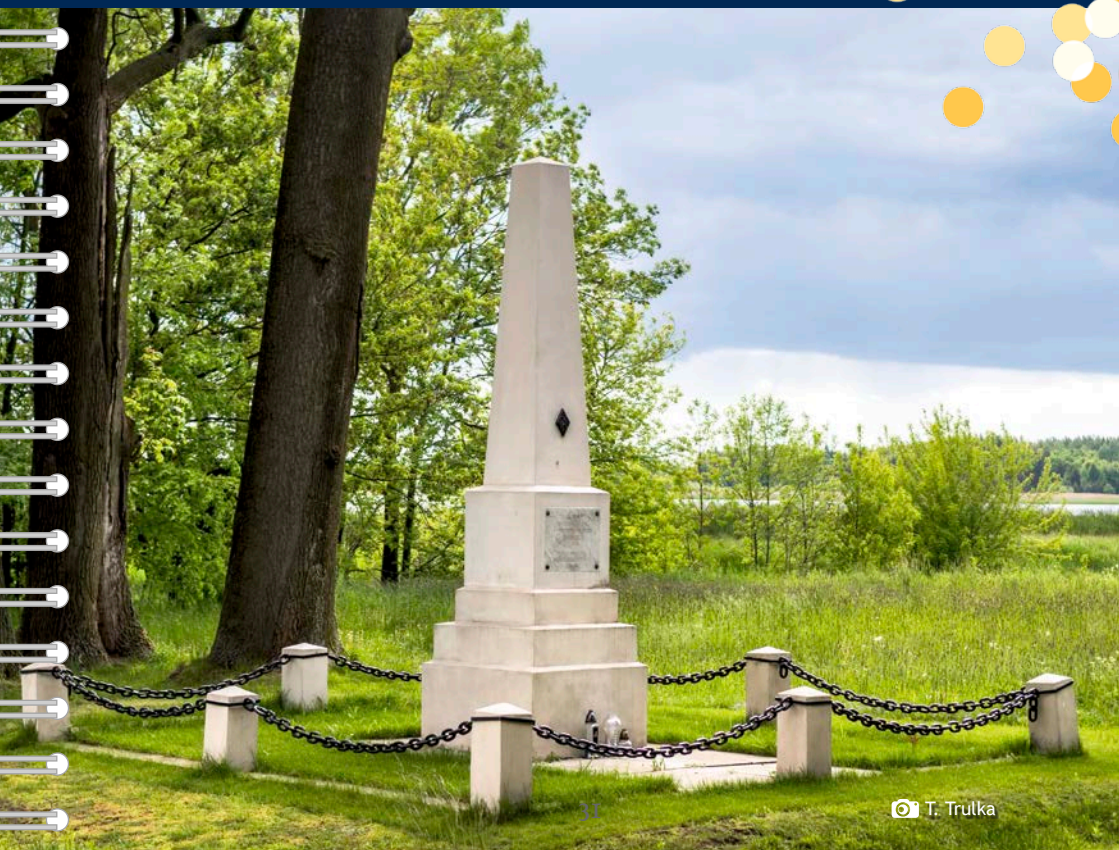

T. Trulka

T. Trulka

Puchaczów

Kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny

Zbudowany w późnobarokowym stylu. Budowę rozpoczęto w 1778 r. z fundacji opata sieciechowskiego Leonarda Prokopowicza. Zakończenie prac budowlanych nastąpiło w 1800 r. W tym też czasie otrzymał ostateczny kształt rokokowy ołtarz główny z obrazem Matki Bożej Wniebowziętej. W 1854 r. wybudowano murowaną dzwonnicę. W 1907 r. dobudowano drugą zakrystię (tzw. salkę katechetyczną). W 1914 r. położono polichromię w całym kościele. Wewnątrz po lewej stronie mieszczą się ołtarze z obrazami Matki Bożej Różańcowej, św. Barbary, św. Macieja Apostoła, a po prawej stronie – św. Antoniego Padewskiego, św. Anny Samotrzeć i św. Tekli. Na chórze znajdują się organy 8-głosowe z XIX w.

Świątynię okala XIX-wieczne murowano-żelazne ogrodzenie z bramą i kapliczkami. Obok znajduje się plebania z 1802 r.

T. Trulka

Church of the Assumption of the Blessed Virgin Mary

It was built in the late Baroque style. The construction was started in 1778 from the foundation of Leonard Prokopowicz, the Abbot of Sieciechów. Construction was completed in 1800. It was also during this time that the rococo high altar with the image of Our Lady of the Assumption received its final form. In 1854 a brick belfry was built. In 1907 a second sacristy (the so-called catechetical room) was added. In 1914 the polychrome was placed throughout the church. Inside on the left side there are altars with images of Our Lady of the Rosary, St. Barbara, St. Matthias the Apostle and on the right side – St. Anthony of Padua, Virgin and Child with Saint Anne and St. Thecla. The choir features an 8-voice organ from the 19th century.

The temple is surrounded by a 19th-century masonry-iron fence with gate and chapels. Next to it, there is a presbytery from 1802.

T. Trulka

Костел Успіння Пресвятої Богородиці

Побудований в стилі пізнього бароко. Будівництво розпочалося в 1778 р. з фундації сетеховського настоятеля Леонарда Прокоповича. Завершення будівельних робіт відбулося в 1800 р. В цей же час отримав остаточну форму рококо головний вівтар із зображенням Богоматері Успенської. У 1854 р. була побудована цегляна дзвіниця. У 1907 р. прибудували другу ризницю (так звану катехитичну кімнату). У 1914 р. поліхромія була закладена у всій церкві. Всередині зліва розташовані вівтарі із зображеннями Богоматері Розарію, Святої Варвари, Святого Маттія Апостола, а праворуч - Святого Антонія Падевського, Святої Анни і Феклі Іконійській. На хорі розташований 8-голосовий орган XIX ст.
Храм оточений цегляною та залізною огорожею XIX століття з брамою та каплицями. Поруч знаходиться пресвітерія 1802 р.

T. Trulka

B. Cieślińska

Będąc w Puchaczowie, warto też zobaczyć:

➔ Kolumna ceglano-kamienna z poł. XIX w. - nawiązuje do zwyczajów galicyjskich „krzyży pańszczyźnianych". Przypomina po wsze czasy, że tutejsi mieszczanie są wolnymi ludźmi. Jest umiejscowiona w niewielkim parku w centrum miejscowości.

➔ Grobowiec rodziny Bogdanowiczów - znajduje się na cmentarzu parafialnym. Pochodzący z pobliskiego Nadrybia Kazimierz Bogdanowicz był jednym z bohaterów powstania styczniowego. W grobowcu pochowany jest jego brat i matka.

Being in Puchaczów, it is also worth seeing:

➔ Brick and stone column from the middle of the 19th century that refers to the Galician customs of „serfdom crosses". It reminds us all that the townspeople here are free men. It is situated in a small park in the centre of the village.

➔ The tomb of the Bogdanowicz family is located in the parish cemetery. Kazimierz Bogdanowicz, a native of nearby Nadrybie, was one of the heroes of the January uprising. His brother and mother are buried in the tomb.

Перебуваючи в Пухачуві, варто також подивитися:

➔ Цегляно-кам'яна колона середини XIX ст. - відноситься до галицьких звичаїв «кріпосних хрестів» Нагадує, що тутешні городяни - вільні люди. Вона розташована у невеликому парку в центрі села.

➔ Могила родини Богдановичів - знаходиться на парафіяльному кладовищі. Уродженець сусіднього Надрибе Казимир Богданович був одним з героїв Січневого повстання. У гробниці поховані його брат і мати.

żółty
yellow
жовтий

30 km

- Nadrybie
- Stefanów
- Albertów
- Jasieniec
- Ciechanki
- Łańcuchów
- Wólka Łańcuchowska

2h

TRUDNOŚĆ
DIFFICULTY
ТРУДНОЩІ

Szlak żółty

Za początek szlaku przyjmuje się rondo w **Nadrybiu**. Przed budynkiem tutejszej szkoły można podziwiać grobowiec neolityczny. Skręcając na rondzie w prawo, wjeżdżamy na żółty szlak rowerowy. Prowadzi on obok kościoła i alei wiodącej dawniej do dworu Bogdanowiczów. Z drogi widoczny jest też szyb i pole wydobywcze w Nadrybiu należące do kopalni węgla kamiennego w Bogdance. Szlak biegnie w kierunku szybu i pola wydobywczego „Bogdanki" w **Stefanowie** oraz kieruje się na Albertów. Z drogi tej skręcamy w Albertowie I na wschód i docieramy do drogi gruntowej, która prowadzi do Jasieńca. Jadąc tą drogą, przekraczamy drogę krajową nr 82. Docieramy do linii kolejowej w Zawadowie wywożącej węgiel z kopalni w Bogdance. Za linią kolejową dojeżdżamy do drogi nr 1809 i w prawo kierujemy się do Ostrówka. Na skrzyżowaniu w **Ciechankach** napotykamy kopiec. Jadąc ok. 2,5 km w prawo, możemy dojechać do dworu. Jadąc na skrzyżowaniu prosto (ok. 500 m), po lewej stronie drogi zobaczymy pozostałości cmentarza wojennego. Po powrocie na główne skrzyżowanie jedziemy z Ciechanek w kierunku **Łańcuchowa**. Na moście w Łańcuchowie możemy podziwiać Nadwieprzański Park Krajobrazowy. Na skrzyżowaniu za mostem skręcamy w prawo. Tutaj znajdują się dwa ciekawe obiekty zabytkowe: dwór i kościół. Dwór jest obecnie w rękach prywatnych, ale właściciel pozwala na zwiedzanie obiektu (z zewnątrz) oraz otaczającego go parku. Jadąc dalej prosto przez Łańcuchów, po prawej stronie drogi mijamy cmentarz wojenny, a po lewej cmentarz parafialny. Docieramy do Wólki Łańcuchowskiej i do końca szlaku na skrzyżowaniu z drogą wojewódzką nr 829. Na terenie powiatu łęczyńskiego wzdłuż tej drogi pomiędzy Łęczną a Łysołajami znajduje się ścieżka rowerowa.

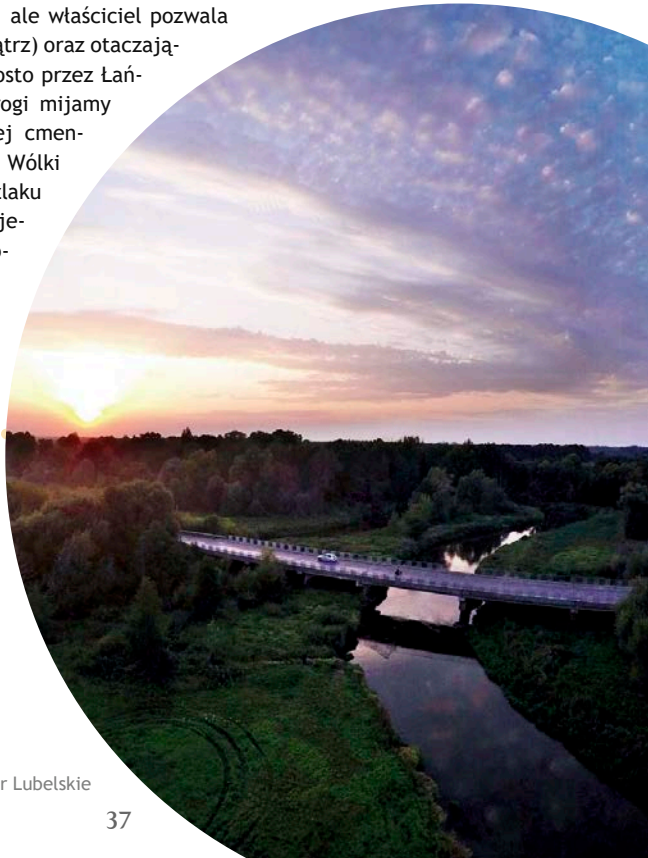

Yellow trail

The roundabout in **Nadrybie** is considered to be the beginning of the trail. A Neolithic tomb can be seen in front of the school building. Turning right at the roundabout, we enter the yellow bike trail. It leads past the church and the Avenue formerly leading to the Bogdanowicz court. From the road you can also see the shaft and mining field in Nadrybie belonging to the coal mine in Bogdanka. The trail runs towards the shaft and the mining field „Bogdanki" in Stefanów and heads towards Albertów. From this road we turn to the east in Albertów I and reach a dirt road that leads to Jasieniec. On this road, we cross national road 82. We reach the railway line in Zawadów which transports coal from the mine in Bogdanka. Behind the railway line we reach the road no. 1809 and turn right towards Ostrówek. At the intersection in **Ciechanki** we encounter a mound. Riding about 2.5 km to the right, we can get to the manor house. Going straight at the crossroads (approx. 500 m), on the left side of the road you will see the remains of a war cemetery. After returning to the main intersection, we drive from Ciechanki towards **Łańcuchów**. On the bridge in Łańcuchów, we can admire the Nadwieprzański Landscape Park. At the intersection behind the bridge, we turn right. There are two interesting historic buildings here: the manor house and the church. The manor house is now in private hands, but the

Жовтий маршрут

За початок маршруту береться кругове перехрестя в **Надрибі**. Перед будівлею місцевої школи відкривається вид на неолітичну гробницю. Повертаючи на круговому перехресті вправо, ми в'їжджаємо на жовтий велосипедний маршрут. Доріжка веде повз церкву і алею, що веде до садиби Богдановичів. З дороги видно також шахту і гірниче поле в Надрибі, що належить вугільній шахті в Богданці. Маршрут проходить до шахти і гірничодобувного поля „Богданки" в **Стефанові** і прямує на Альбертів. З цієї дороги ми повертаємо в Альбертові I на схід і досягаємо грунтової дороги, яка веде до Ясенеця. Проїжджаючи цією дорогою ми перетинаємо національну дорогу № 82. Доїжджаємо до залізниці в Завадові, яка транспортує вугілля з шахти в Богданці. За залізничною лінією ми під'їжджаємо до дороги № 1809 і повертаємо праворуч у бік Острувека. На перехресті в **Цеханках** ми натрапляємо на курган. Проїхавши близько 2,5 км праворуч, ми можемо дістатися до садиби. Проїхавши на перехресті прямо (близько 500 м), ліворуч від дороги ми побачимо залишки військового кладовища. Повернувшись на головне перехрестя, ми їдемо з Цеханека в бік **Ланьцухува**. На мосту в Ланьцухуві ми можемо помилуватися Надвепрянським ландшафтним парком. На перехресті за мостом повертаємо праворуч. Тут знаходяться два цікавих

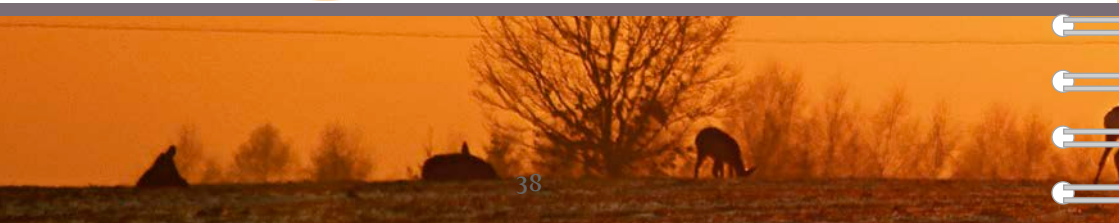

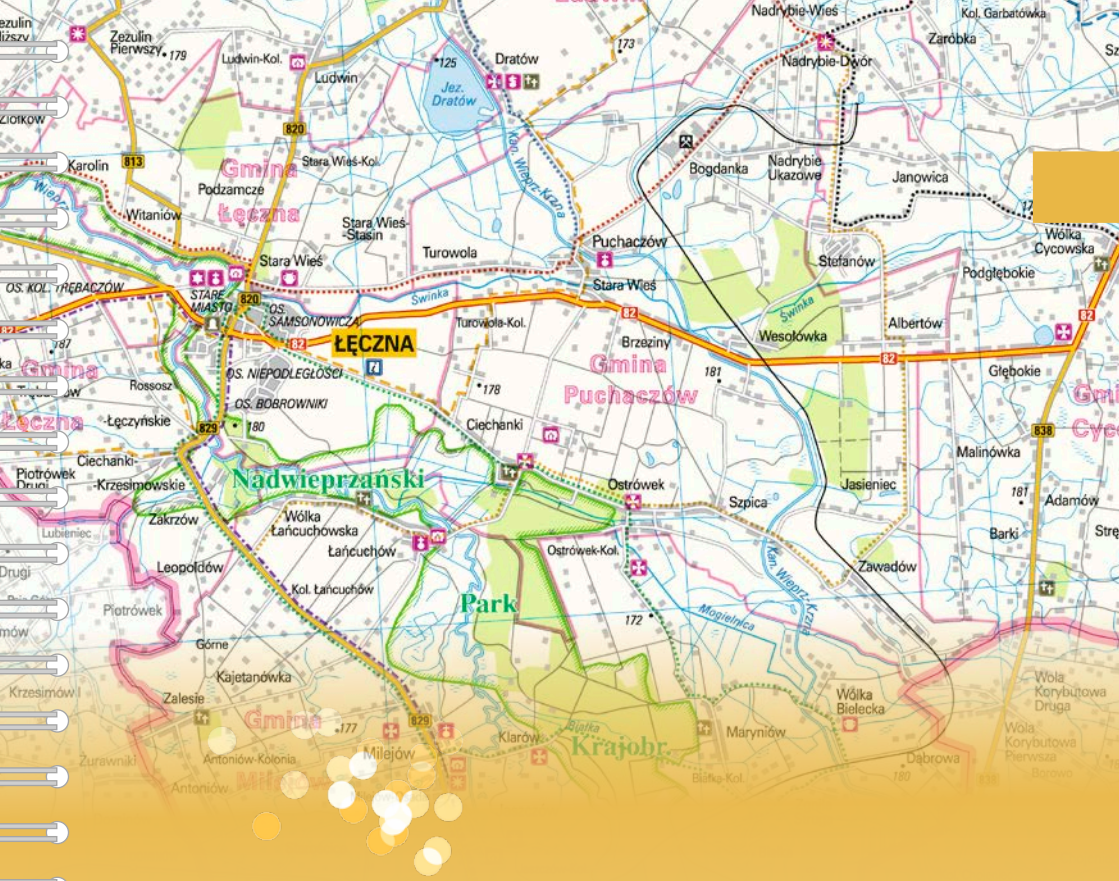

owner allows visitors to explore the property (from the outside) and the surrounding park. Going straight ahead through Łancuchów, we pass the war cemetery on the right side of the road, and the parish cemetery on the left. We get to Wólka Łancuchowska and to the end of the trail at the intersection with the provincial road No. 829. In the Łęczna County, there is a bicycle path along this road between Łęczna and Łysołaje.

історичних об'єкта: садиба і костел. Садиба в даний час знаходиться в приватних руках, але власник дозволяє побачити будівлю (зовні) і навколишній парк. Рухаючись далі прямо через Ланьцухів, з правого боку дороги ми минемо військове кладовище, а з лівого - парафіяльне кладовище. Доїжджаємо до Вульки-Ланьцухувської і до кінця маршруту на перетині з воєводскою дорогою № 829. На території ленчинського повіту вздовж цієї дороги між Ленчною і Лисолаями пролягає велосипедна доріжка.

Zobacz, co czeka na trasie!

See what's waiting on the route!

Подивіться, що чека в турі!

T. Trulka

Nadrybie

Grobowiec kamienny z epoki neolitu

Odkryty w latach 90. XX w. na jednym z okolicznych pól, pochodzi z okresu kultury amfor kulistych.

Stone tomb from the Neolithic era

Discovered in the 90s of the twentieth century on one of the surrounding fields, it comes from the period of the spherical amphora culture.

Кам'яна гробниця епохи неоліту

Виявлена у 90-х рр. XX ст. на одному з навколишніх полів, датується періодом культури сферичних амфор.

Neolit. Ostatni okres epoki kamienia.
Występował w latach w latach 3100-2600 p.n.e. w dorzeczu Łaby, w Polsce, Mołdawii, na Wołyniu i Podolu. Na terenie Polski pozostawiła po sobie grobowce megalityczne typu skrzynkowego datowane na połowę III tysiąclecia p.n.e.

Zwyczaje pogrzebowe
Groby miały najczęściej formę skrzyń z kamieni, przykrytych ziemnym nasypem. Wewnątrz znajdowano ozdoby, krzemienne narzędzia oraz naczynia – nawet sześć rodzajów garnków i naczyń glinianych, co świadczy o różnorodnej diecie ówczesnych ludów, które wierzyły w życie pozagrobowe.

Neolithic. The last stone age period.
It existed between 3100 and 2600 BC. in the Elbe basin, in Poland, Moldova, Volhynia and Podolia. In Poland, it left behind megalithic box-type tombs dating back to the middle of the third millennium BC.

Burial customs
The graves were usually in the form of stone crates, covered by an earthwork embankment. Inside were found ornaments, flint tools and vessels – up to six types of pots and clay vessels, which testify to the diverse diet of the peoples of the time who believed in the afterlife.

Неоліт. Останній період кам'яного віку.
Виступав у 3100-2600 роках до н. е. у басейні річки Ельба, в Польщі, Молдові, на Волині та Поділлі. У Польщі залишив після себе мегалітичні гробниці коробчатого типу, датовані серединою III тисячоліття до н. е.

Похоронні звичаї
Могили найчастіше мали форму скринь з каменів, покритих земляним насипом. Усередині були знайдені прикраси, крем'яні інструменти і посуд – до шести видів горщиків та глиняного посуду, що свідчить про різноманітний раціон тодішніх народів, які вірили в загробне життя.

W Szkole Podstawowej im. Jana i Kazimierza Bogdanowiczów w Nadrybiu znajduje się wystawa poświęcona pamięci patronów szkoły. Dwór Bogdanowiczów mieścił się niegdyś w pobliżu szkoły – obok kościoła. Bracia Bogdanowiczowie angażowali się w konspiracyjne przygotowanie na terenie zaboru rosyjskiego powstania, którego celem było odzyskanie przez Polskę niepodległości. Kazimierz był jednym z przywódców powstania styczniowego na Lubelszczyźnie. Został pojmany i stracony. Jest pochowany w Lublinie. Jego bohaterską śmierć opisują słowa pieśni ludowej.

In the Jan and Kazimierz Bogdanowicz Primary School in Nadrybie there is an exhibition dedicated to the memory of the school's patrons. The Bogdanowicz mansion was once located near the school – next to the church. The Bogdanowicz brothers were involved in the underground preparation of an uprising in the territory of the Russian partition, the aim of which was to regain independence by Poland. Kazimierz was one of the leaders of the January uprising in Lublin region. He was captured and executed. He is buried in Lublin. His heroic death is described in the words of a folk song.

У початковій школі імені Іоанна і Казимира Богдановичів у Надрибі проходить виставка, присвячена пам'яті покровителів школи. Садиба Богдановичів колись розташовувалася неподалік від школи - поруч з церквою. Брати Богдановичі займалися підпільною підготовкою на території Росії повстання, метою якого було відновлення Польщею незалежності. Казимир був одним з керівників Січневого повстання на Люблінщині. Його схопили і стратили. Похований у Любліні. Його героїчну смерть описують слова народної пісні.

Ciechanki

Będąc w Ciechankach warto zobaczyć:

- Kopiec - mogiła z I wojny światowej
- Cmentarz wojenny
- Zespół dworsko-parkowy

Patrz str. 70-71

Being in Ciechanki it is worth seeing:

- Mound-grave from World War I
- War Cemetery
- Manor Park complex

See page 70-71

Перебуваючи в Цеханках варто подивитися:

- Курган-могила з Першої світової війни
- Військове кладовище
- Садибно-парковий комплекс

Див.стор. 70-71

Łańcuchów

Dwór murowany

Wybudowany został w stylu zakopiańskim w latach 1903–1905 przez Marię i Jana Steckich według projektu Stanisława Witkiewicza. Otacza go piękny park krajobrazowy z pomnikami przyrody. Po II wojnie światowej dwór przejęło państwo i najpierw służył ludziom kultury jako „Dom Plastyka". Później znajdował się tu szpital. Obecnie jest w rękach prywatnych, pięknie odrestaurowany, bez możliwości zwiedzania budynku w środku, ale właściciele akceptują obecność turystów w parku. Dwór otaczają stare lipy, dęby, świerki, modrzewie, graby, buki i jesiony. Wśród drzew znajduje się kapliczka z figurą św. Jana Nepomucena.

T. Trulka

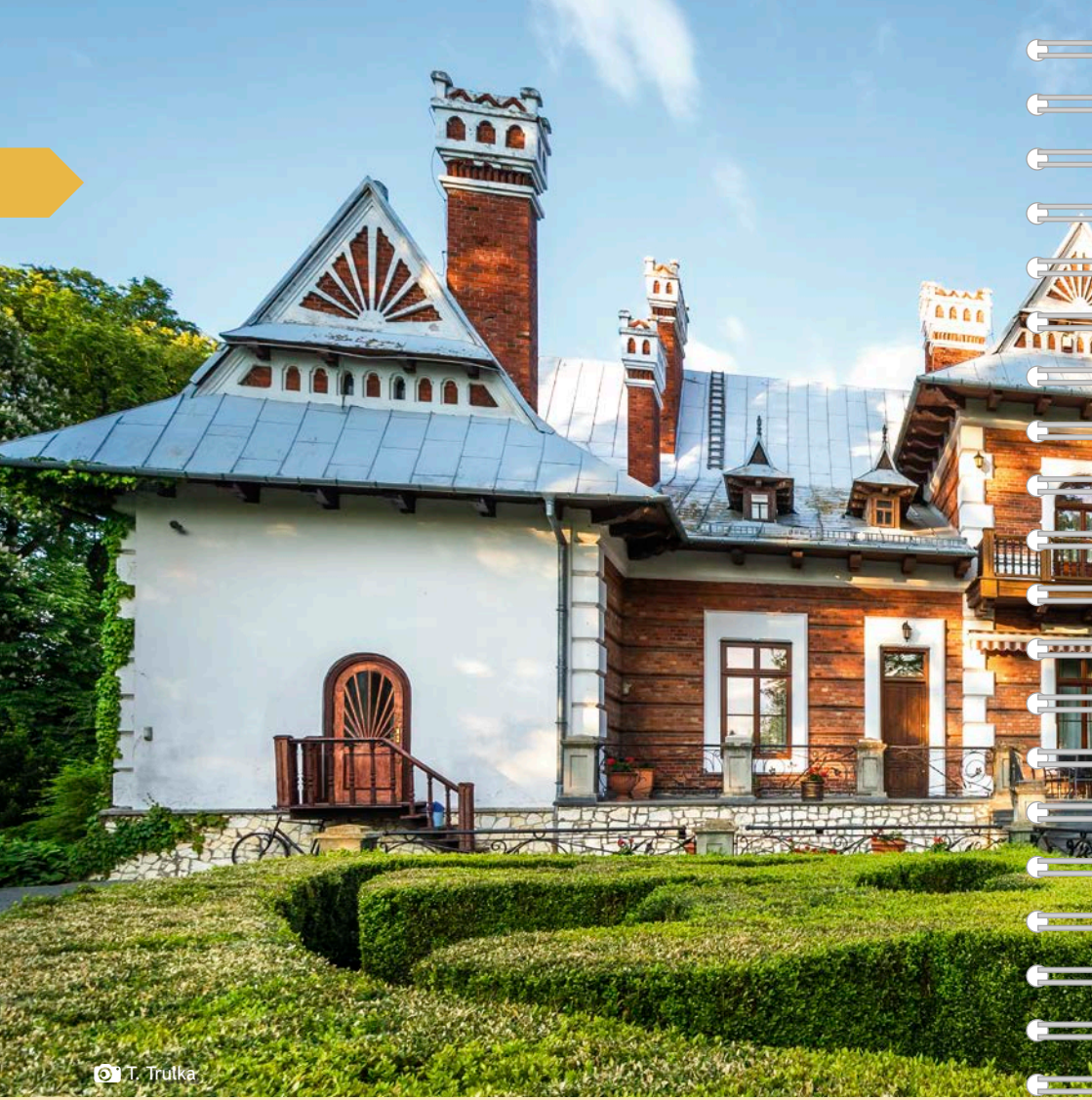

Brick manor

It was built in the Zakopane style in 1903–1905 by Maria and Jan Stecki according to the design of Stanisław Witkiewicz. It is surrounded by a beautiful landscape park with natural monuments. After World War II, the mansion was taken over by the state and first served as the „Home of the Artist". Later, a hospital was located here. It is now in private hands, beautifully restored, with no possibility of visiting the building inside, but the owners accept the presence of tourists in the park. The manor house is surrounded by old lindens, oaks, spruces, larches, hornbeams, beeches and ash trees. Among the trees there is a chapel with a figure of St. John of Nepomuk.

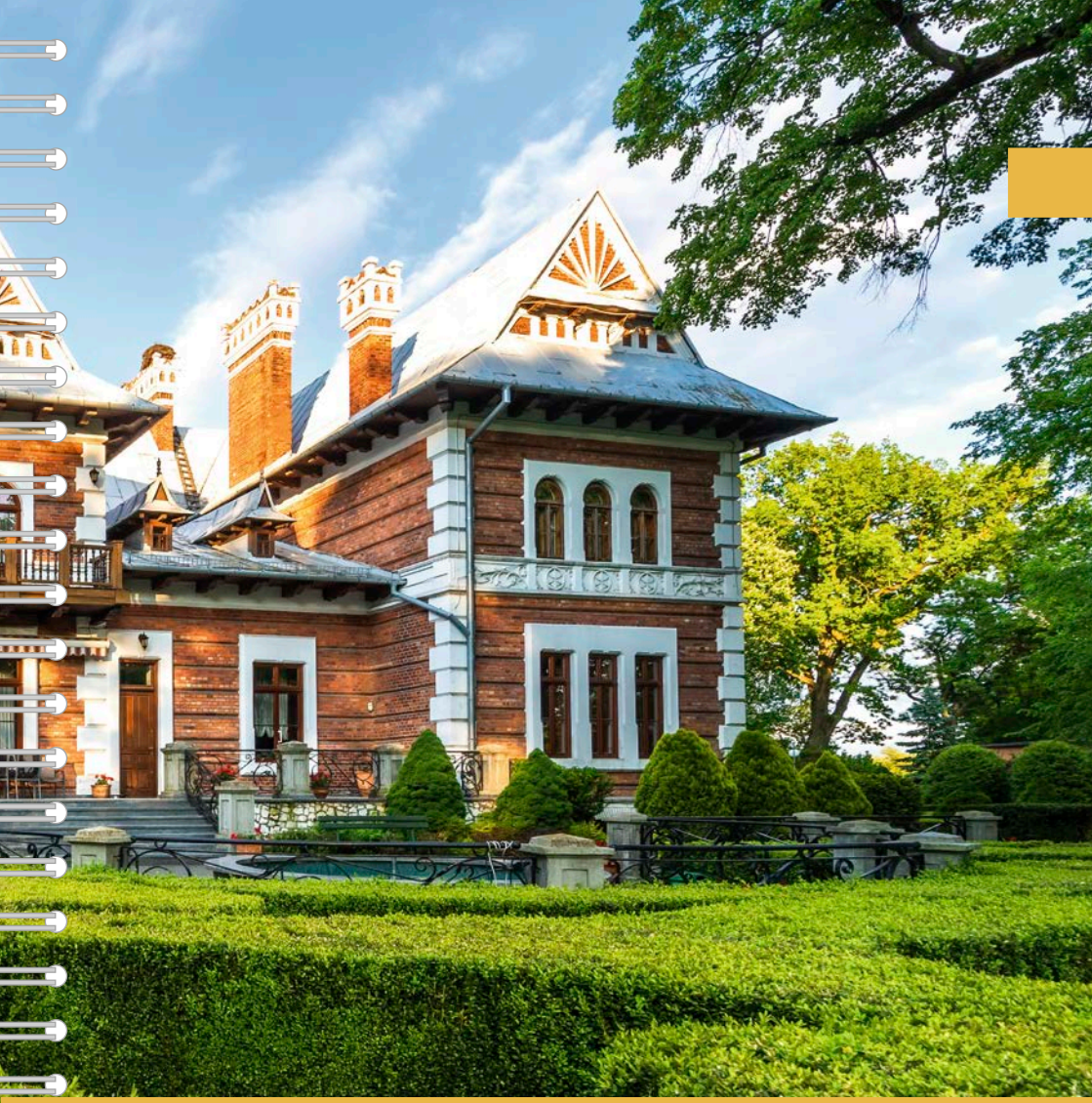

Мурована садиба

Вона була побудована в закопанському стилі в 1903-1905 роках Марією і Янем Стецькими за проектом Станіслава Віткевича. Її оточує красивий ландшафтний парк з пам'ятками природи. Після Другої світової війни садибу захопила держава і спочатку служила людям культури як «Будинок художника». Згодом тут була лікарня. В даний час вона знаходиться в приватних руках, красиво відреставрована, без можливості огляду будівлі всередині, але власники схвалюють присутність туристів в парку. Садибу оточують старі липи, дуби, ялини, модрини, граби, буки та ясени. Серед дерев знаходиться каплиця зі статуєю святого Яна Непомуцького.

Łańcuchów to miejsce posiadające ciekawą i bogatą przeszłość

W XV w. mieściła się tutaj siedziba rodu Kuropatwów. Jan z rodu Kuropatwów brał udział w napadzie na Klasztor Jasnogórski, w czasie którego zniszczono obraz Madonny (Kuropatwowie byli husytami).

W połowie XVII w. właścicielami byli Spinkowie, wyznawcy kalwinizmu. Kolejnym właścicielem był Stanisław Druszkiewicz – pułkownik wojsk polskich, walczył z królem Janem III Sobieskim pod Wiedniem. Przywiózł z bitwy bogate łupy i jeńców tureckich.

W XVIII w. Łańcuchów znalazł się w rękach rodziny Suffczyńskich. Kajetan Suffczyński napisał kilka powieści historycznych, które w połowie XIX w. cieszyły się sporym powodzeniem. Utrzymywał bardzo bliskie kontakty z poetą Wincentym Polem.

Łańcuchów is a place with an interesting and rich past

In the 15th century, it was the seat of the Kuropatwa family. Jan from the Kuropatwa family took part in the attack on the Jasna Góra Monastery, during which the painting of the Madonna was destroyed (the Kuropatws were Hussites).

In the mid-seventeenth century, the owners were Spineks, followers of Calvinism. The next owner was Stanisław Druszkiewicz - a colonel of the Polish army, he fought with King Jan III Sobieski at Vienna. He brought rich loot and Turkish captives from the battle.

In the 18th century, Łańcuchów became the property of the Suffczyński family. Kajetan Suffczyński wrote several historical novels which were quite popular in the mid-19th century. He maintained a very close relationship with the poet Wincenty Pol.

Ланьцухув-це місце, що має цікаве і багате минуле

У XV ст. тут розташовувалася резиденція роду Куропатв. Ян з роду Куропатв брав участь у нападі на Ясногірський монастир, під час якого було знищено зображення Мадонни (Куропатви були гуситами).

У середині XVII ст. власниками були Спінкові, послідовники кальвінізму. Наступним власником був Станіслав Друшкевич - полковник польських військ, воював з королем Яном III Собеським під Віднем. Він привіз з бою багату здобич і турецьких полонених.

У XVIII ст. Ланьцухув опинився в руках родини Суффчинських. Каетан Суффчинський написав кілька історичних романів, які в середині XIX ст. користувалися великим успіхом. Підтримував дуже тісні контакти з поетом Вінцентем Полем.

T. Trulka

Kościół pw. św. Jana Chrzciciela

Pierwsza udokumentowana wzmianka o istnieniu parafii pochodzi z 1429 r. Kościół reprezentuje styl barokowo-klasycystyczny. Zbudowany został dzięki fundacji Józefa i Anny Suffczyńskich. Obok świątyni stoją dwie murowane dzwonnice. Całość jest ogrodzona murem z żelazną bramą, który podobnie jak kościół pochodzi z początku XIX w.

Discover Lubelskie

T. Trulka

Church of St. John the Baptist

The first documented mention of the existence of a parish comes from 1429. The church represents the baroque-classicist style. It was built thanks to the foundation of Józef and Anna Suffczyński. There are two brick bell towers next to the temple. The whole complex is fenced with a wall with an iron gate, which, like the church, dates from the beginning of the 19th century.

Костел Святого Івана Хрестителя

Перша документальна згадка про існування парафії відноситься до 1429 р. Костел представляє стиль бароко-класицизму. Він був побудований завдяки Фонду Йосипа і Анни Суффчинських. Поруч з храмом стоять дві цегляні дзвіниці. Все це огороджене стіною з залізними воротами, яка, як і костел, відноситься до початку XIX ст.

Cmentarz wojenny

W czasie I wojny w okolicy Łańcuchowa trwały zacięte walki. Na skraju wsi ulokowano cmentarz z tych czasów. Znajduje się na nim kopiec ziemny z krzyżem. To zbiorowa mogiła ok. 80 żołnierzy austriackich i niemieckich oraz 50 żołnierzy rosyjskich z 1915 r.

Naprzeciw cmentarza wojennego, na cmentarzu parafialnym, znajdują się m. in. groby: uczestnika powstania styczniowego Ignacego Wisłockiego, dziedziczek Ciechanek z rodziny Lachertów, ofiar II wojny światowej i księdza Jana Szczepańskiego zamordowanego przez komunistów.

War Cemetery

During World War I, fierce fights continued in the vicinity of Łańcuchów. A cemetery from this time was located on the edge of the village. There is an earth mound with a cross on it. It is a mass grave of about 80 Austrian and German soldiers and 50 Russian soldiers from 1915.

Opposite the war cemetery, in the parish cemetery, there are, among others graves of: Ignacy Wisłocki, participant of the January Uprising, heiress of Ciechanki from the Lachert family, victims of World War II, and priest Jan Szczepański murdered by communists.

Військове кладовище

Під час першої війни в районі Ланьцухува тривали запеклі бої. На околиці села розташоване кладовище тих часів. Знаходиться на ньому земляний насип з хрестом. Це колективна могила близько 80 австрійських і німецьких солдатів і 50 російських солдатів 1915 р.

Навпроти військового кладовища, на парафіяльному кладовищі, знаходяться могили: учасника Січневого повстання Ігнатія Вислоцького, спадкоємця Цеханек з родини Лахертів, жертв Другої світової війни і священика Яна Щепанського, убитого комуністами.

T. Trutka

zielony
green
зелена

37 km

- Łęczna
- Milejów
- Klarów
- Wólka Bielecka
- Ostrówek
- Ciechanki
- Łęczna

~2,5h~

TRUDNOŚĆ
DIFFICULTY
ТРУДНОЩІ

Szlak zielony

Podróż rozpoczynamy w **Łęcznej** – od ronda na skrzyżowaniu drogi krajowej nr 82 z ul. Krasnystawską. Korzystamy ze ścieżki rowerowej wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 829. Na moście w Łęcznej widać malownicze krajobrazy Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego. Przed stacją paliw w Kajetanówce można skręcić w prawo i zobaczyć przy drodze cmentarz wojenny w **Zalesiu**. Na początku **Milejowa** znajduje się cmentarz parafialny – od strony południowej ogrodzenia widoczny jest krzyż powstańców styczniowych. Jadąc dalej prosto, zobaczymy kościół i dojedziemy do bocznej drogi w kierunku **Klarowa**, do którego dalej prowadzi szlak. Z tego skrzyżowania zainteresowane osoby mogą pojechać do **Jaszczowa** i **Łysołaj** (ok. 4 km). W Jaszczowie znajduje się przystań kajakowa nad Wieprzem, gdzie można odpocząć. Potem z Łysołaj tą samą drogą należy wrócić na szlak w Milejowie i udać się w kierunku **Klarowa**. Jadąc ul. Klarowską, mijamy dwór (za budynkiem GOK) i zabudowania dworskie. Przejeżdżamy przez most na Wieprzu i docieramy do skraju lasu z kopcem powstańców styczniowych w Klarowie. Przez las dojeżdżamy do Białki i skręcamy na drogę nr 2027. Po przekroczeniu kanału Wieprz-Krzna skręcamy w kierunku Wólki Bieleckiej, gdzie znajduje się rekonstrukcja grodu z Klarowa. Ponownie przekraczamy kanał i kierujemy się w stronę Maryniowa. W północnej części tej wsi wyjeżdżamy na drogę nr 2028 i jedziemy do Ostrówka. W Ostrówku skręcamy w stronę **Ciechanek**, gdzie można obejrzeć zespół dworski, kopiec i cmentarz wojenny. Jadąc w kierunku Łęcznej, po lewej stronie, widzimy wąwóz prowadzący na łąki Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego. Jadąc dalej prosto, docieramy do **Łęcznej**. Proponowany przejazd przez Łęczną: ul. Polna, ul. Lisa-Błońskiego, ul. S. Pawlak. Następnie ul. Górniczą do ul. Świętoduskiej, gdzie znajduje się kościół. Za kościołem możemy skręcić w prawo do parku dworskiego. Po obejrzeniu parku wracamy na Stare Miasto w okolice kościoła i skręcamy w prawo, w kierunku ul. 11 Listopada i ul. Bożnicznej, którymi docieramy do synagogi. Spod synagogi jedziemy prosto na Rynek I, a z Rynku I ul. Średnią w kierunku ronda, na którym rozpoczynał się szlak.

T. Trulka

Green trail

We start our journey in **Łęczna** - from the roundabout at the intersection of national road No. 82 with ul. Krasnystawska. We use the bike path along Provincial Road 829. On the bridge in Łęczna you can see the picturesque landscapes of the Nadwieprzański Landscape Park. Before the petrol station in Kajetanówka, you can turn right and see the war cemetery in Zalesie, which is located by the road At the beginning of **Milejów** there is a parish cemetery - from the southern side of the fence, the cross of the January insurgents is visible. Going straight ahead, we will see the church and come to a side road towards **Klarów**, to which the trail continues. From this intersection, interested people can go to **Jaszczów** and **Łysołaje** (approx. 4 km). In Jaszczów, there is a canoe harbour on the Wieprz River, where you can relax. Then, from Łysołaje, take the same road back to the trail in Milejów and go towards Klarów. Driving along Klarowska street, we pass the manor house (behind the GOK building) and manor buildings. We cross the bridge over the Wieprz River and reach the edge of the forest with the mound of January insurgents in Klarów. Through the forest we reach Białka and turn onto road 2027. After crossing the Wieprz-Krzna canal, we turn towards **Wólka Bielecka**, where there is a reconstruction of the hill-fort from Klarów. We cross the canal again and head towards **Maryniów**. In the northern part of this village, we take road no. 2028 and go to **Ostrówek**. In Ostrówek, we turn towards Ciechanki, where you can

Зелений маршрут

Подорож починається в **Ленчной** - від кругового перехрестя на перетині національної дороги № 82 з вул.Красноставська. Ми використовуємо велосипедну доріжку вздовж воєводскі дороги № 829. На мосту в Ленчной ви можете побачити мальовничі пейзажі Надвепрянського ландшафтного парку. Перед автозаправкою в Каєтанувці ви можете повернути праворуч і побачити вздовж дороги військове кладовище в **Залесе**. На початку **Мілеюва** знаходиться парафіяльне кладовище - з боку південної огорожі видно хрест січневих повстанців. Рухаючись далі прямо, ми побачимо костел і доїдемо до бічної дороги в напрямку **Кларова**, до якого далі веде маршрут. З цього перехрестя зацікавлені особи можуть поїхати в Ящув і Лисолає (бл. 4 км). У Ящуві є пристань для байдарок на Вепрі, де ви можете відпочити. Потім з Лисолає тим же шляхом слід повернутися на маршрут в Мілеюво і попрямувати в бік Кларова. Проїжджаючи вул. Кларовска, ми минаємо садибу (за будівлею будинока культури) і садибні споруди. Ми перетинаємо міст на Вепру і досягаємо узлісся з курганом січневих повстанців в Кларові. Через ліс під'їжджаємо до Бялкі і звертаємо на дорогу № 2027. Після перетину каналу Вепр-Крна ми повертаємо в бік Білецької Волкі, де знаходиться реконструкція міста Кларова. Ми знову перетинаємо канал і прямуємо в бік Маринова. У північній частині цього села ми виїжджаємо на дорогу № 2028 і їдемо в Острувку. У Острувці ми повертаємо до **Цеханек**, де ви можете побачити садибний

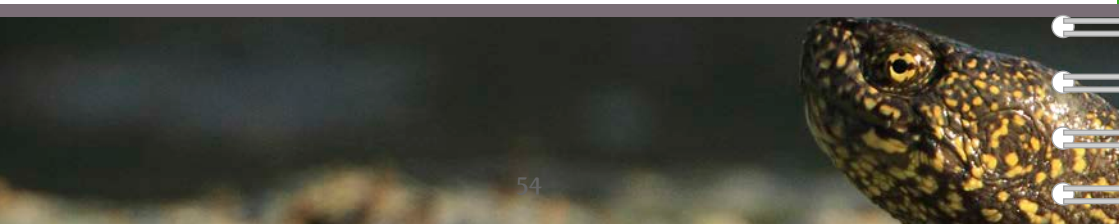

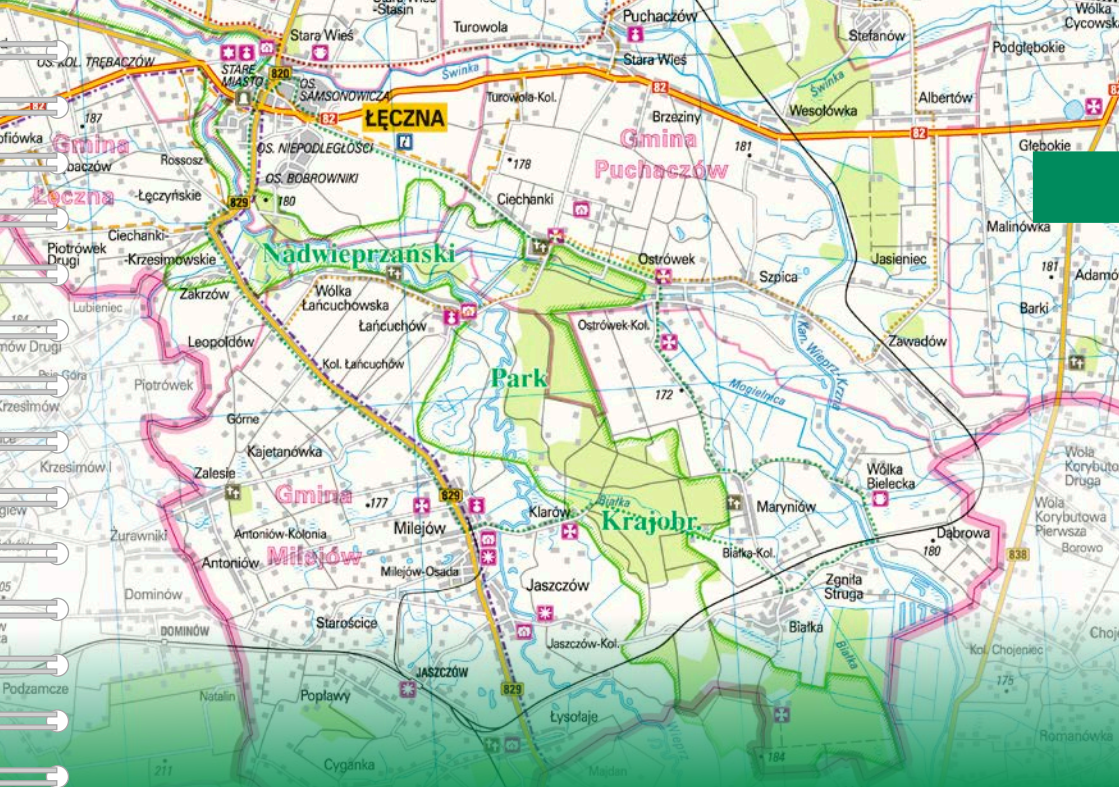

see the manor complex, the mound and the war cemetery. Going towards Łęczna, on the left, we see a gorge leading to the meadows of the Nadwieprzański Landscape Park. Continuing straight ahead, we reach Łęczna. Proposed route through Łęczna via Streets Polna, Lisa – Błońskiego and S. Pawlak. Then Górnicza street to Świętoduska, where the church is located. Behind the church we can turn right to the manor park. After visiting the park, we return to the Old Town near the church and turn right towards 11 Listopada and Bożniczna street, through which we reach the synagogue. From the synagogues we go straight to Rynek I, farther Średnia St. towards the roundabout where the trail started.

комплекс, курган і військове кладовище. Під'їжджаючи до Ленчной, зліва, ми бачимо ущелину, що веде на луки Надвепрянського ландшафтного парку. Рухаючись далі прямо, ми добираємося до **Ленчной**. Пропонований проїзд через Ленчну: вул. Пропонований маршрут через Ленчну: вул. Польна, вул. Ліса - Блоньского, вул. С. Павлак. Потім вул. Гурніча до вул. Свентодуська, де знаходиться костел. За костелом ми повертаємо направо до садибного парку. Після перегляду парку ми повертаємося до Старого міста в околиці костелу і повертаємо праворуч, до вул. 11 Листопада та вул. Божнична, по яких ми досягаємо синагоги. Від синагог ми їдемо до Ринека I, а від Ринека I до вул. Середній до кругового перехрестя, де починалася стежка.

Zobacz, co czeka na trasie!

See what's waiting on the route!

Подивіться, що чека в турі!

T. Trulka

T. Trulka

Łęczna

Szlak zaczyna się na skrzyżowaniu ul. Krasnystawskiej z drogą krajową nr 82.

The trail starts at the intersection of Krasnystawska street with the national road No. 82.

Маршрут починається на перетині вул. Красноставська з національною дорогою № 82.

Zalesie

Cmentarz wojenny

Pomiędzy Łęczną a Milejowem możemy zjechać z trasy, by zobaczyć cmentarz wojenny z okresu I wojny światowej z mogiłami żołnierzy austriackich, niemieckich i rosyjskich.

War Cemetery

Between Łęczna and Milejów, we can leave the route to see a war cemetery from the First World War with the graves of Austrian, German and Russian soldiers.

Військове кладовище

Між Ленчною і Мілеювим ми можемо звернути з маршруту, щоб побачити військове кладовище періоду Першої світової війни з могилами австрійських, німецьких і російських солдатів.

M. Nawrocki

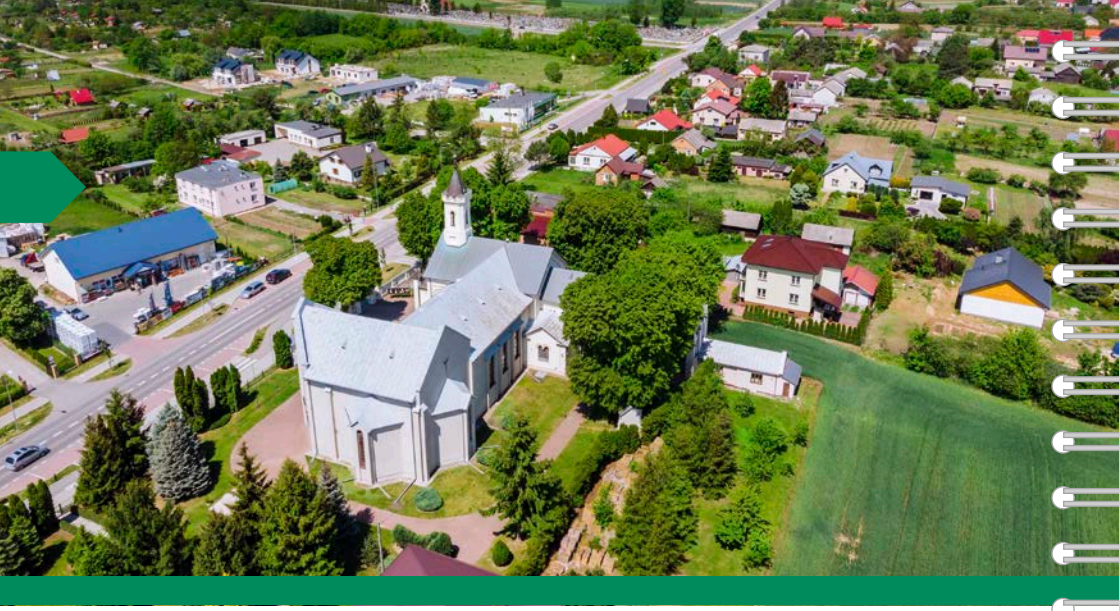

T. Trulka

Milejów

T. Trulka

Krzyż powstańców na cmentarzu parafialnym

Znajdują sie pod nim szczątki poległych powstańców styczniowych. Pierwotnie umieszczony był na kopcu-mogile powstańczej znajdującej się przy Szkole Podstawowej w Milejowie, skąd został przeniesiony w 1964 r.

Insurgent cross in the parish cemetery

There are the remains of fallen January insurgents under it. Originally, it was placed on the insurgent mound at the Primary School in Milejów, from where it was moved in 1964.

Хрест повстанців на парафіяльному кладовищі

Під ним знаходяться останки загиблих січневих повстанців. Спочатку він розміщувався на повстанському кургані-могилі, розташованому в початковій школі в Мілеюві, звідки він був перенесений в 1964 р.

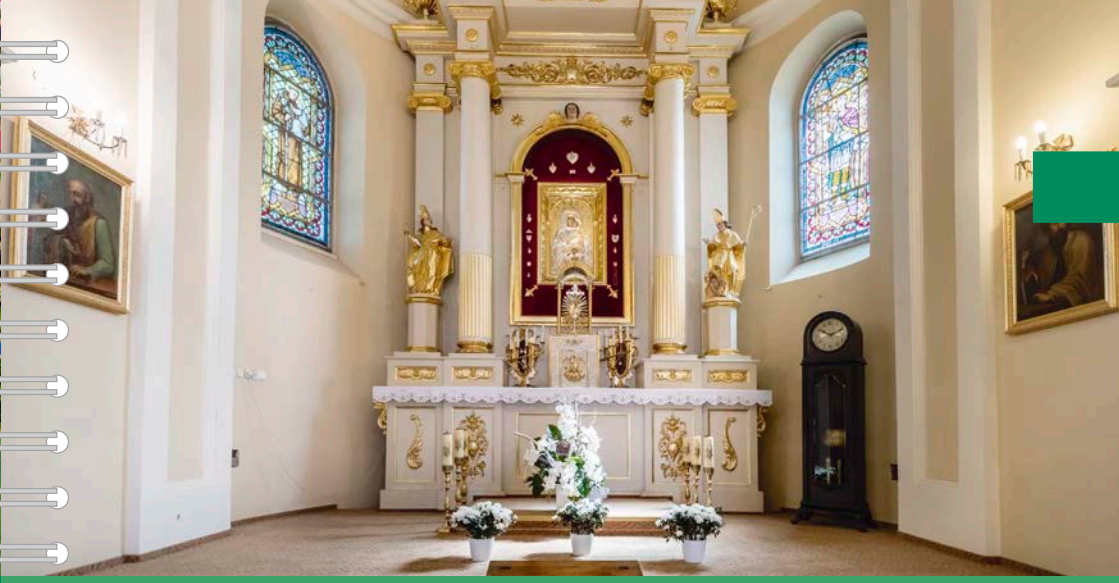

T. Trulka

Kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny

Zbudowany w stylu eklektycznym, wzniesiony został w latach 1855–1859. Jego fundatorami byli Helena z Suffczyńskich Chrapowiecka oraz Stanisław i Antoni Rostworowscy. W latach 1990–1996 rozbudowano go. Obok świątyni znajduje się dzwonnica z trzema dzwonami. Część ogrodzenia stanowi mur z żelazną bramą z okresu powstania kościoła.

Church of the Assumption of the Blessed Virgin Mary

Built in an eclectic style, it was built between 1855 and 1859. Its founders were Helena from Suffczyński Chrapowiecka as well as Stanisław and Antoni Rostworowscy. In 1990–1996 it was extended. Next to the temple there is a belfry with three bells. Part of the fence is a wall with an iron gate from the time of the church's foundation.

Костел Успіння Пресвятої Богородиці

Побудований в еклектичному стилі, він був зведений між 1855 і 1859 роками. Його засновниками були Олена з Суффчинських Храповецька, а також Станіслав і Антоній Ростворівські. У 1990-1996 рр. він був розширений. Поруч з храмом знаходиться дзвіниця з трьома дзвонами. Частина огорожі являє собою стіну з залізними воротами періоду заснування костела.

T. Trulka

T. Trulka

T. Trulka

Dwór

Piętrowy drewniany budynek został wzniesiony w 1903 r. przez Antoniego Rostworowskiego. Nieco niżej, nad Wieprzem, znajduje się murowana gorzelnia.

Cukrownia

Powstała w 1907 r. jako spółka akcyjna. Jednocześnie z cukrownią wybudowano dwa domy pracownicze. Po wojnie powstał tu zakład przetwórstwa owocowo-warzywnego.

Manor

The two-story wooden building was erected in 1903 by Antoni Rostworowski. A little lower, on the Wieprz River, there is a brick distillery.

Sugar mill

It was established in 1907 as a joint stock company. At the same time as the sugar mill, two workers' houses were built. After the war a fruit and vegetable processing plant was established here.

Садиба

Двоповерхова дерев'яна будівля була зведена в 1903 р. Антонієм Ростворівські. Трохи нижче, над Вепрем, знаходиться цегляний лікеро-горілчаний завод.

Цукровий завод

Заснований в 1907 р. як акціонерне товариство. Одночасно з цукровим заводом були побудовані два будинки для робітників. Після війни тут був створений завод з переробки фруктів і овочів.

T. Trulka

D. Jacewski

Będąc Milejowie, robiąc dodatkową wycieczkę do Jaszczowa i Łysołaj, można zobaczyć:

- Dworzec kolejowy w Jaszczowie
- Drewniany dwór w Jaszczowie
- Dwór w Łysołajach
- Cmentarz wojenny w Łysołajach

Being in Milejów and taking an additional trip to Jaszczów and Łysołaje you can see:

- Jaszczów railway station
- Wooden manor house in Jaszczów
- Manor house in Lysołaje
- Łysołaje War Cemetery

Будучи в Мілеюві, здійснюючи додаткову поїздку в Ящув і Лисолає, ви можете побачити:

- Залізничний вокзал в Ящуві
- Дерев'яна садиба в Ящуві
- Садиба в Лисолаях
- Військове кладовище в Лисолаях

J. Słomka

Jaszczów

Stacja kolejowa

Dworzec wybudowano pod koniec XIX w. Był jedną ze stacji Kolei Nadwiślańskiej. We wrześniu 1943 r. oddziały Batalionów Chłopskich przeprowadziły tu akcję zbrojną, rozbijając niemiecki inspektorat budowy kolei wschodniej i rozpraszając obóz junaków zmuszanych do pracy na kolei.

Railway station

The station was built in the late 19th century. It was one of the stations of the Vistula River Railroad. In September 1943, units of the Peasants' Battalions carried out an armed action here, destroying the German inspectorate for the construction of the eastern railway and dispersing the camp of youths forced to work on the railway.

Залізнична станція

Вокзал був побудований наприкінці XIX ст. Він був однією зі станцій Надвіслянської залізниці. У вересні 1943 р. загони Батальйонів хлопських провели тут військову акцію, розбивши німецьку інспекцію будівництва Східної залізниці і розігнавши табір юнаків, змушених працювати на залізниці.

I. Kukawka

Dwór

To drewniany, parterowy budynek wybudowany na początku XIX w. Z dawnego dworu zostały tylko ściany wewnętrzne i kominy. Należał m.in. do gen. Kickiego, który zginął w bitwie pod Ostrołęką podczas powstania listopadowego. Był też w posiadaniu rodziny Poniatowskich. Jednymi z ostatnich właścicieli dworu byli Pisarkowie, z których wywodził się Walery Pisarek – profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, znany językoznawca. Obecnie jest w rękach prywatnych i został pięknie odrestaurowany. Można oglądać go z zewnątrz.

Manor

It is a wooden, one-story building built at the beginning of the 19th century. Only the interior walls and chimneys remain of the former manor house. It belonged, inter alia, to General Kicki, who died in the Battle of Ostrołęka during the November Uprising. It was also in the possession of the Poniatowski family. One of the last owners of the manor were Pisarek, from whom Walery Pisarek came - a professor at the Jagiellonian University, a well-known linguist. It is now in private hands and has been beautifully restored. It can be viewed from the outside.

T. Trulka

Садиба

Це дерев'яна одноповерхова будівля, зведена на початку XIX ст. Від колишньої садиби залишилися тільки внутрішні стіни і димоходи. Належала генералу Кицькому, який загинув у битві при Остроленці під час листопадового повстання. Він також перебував у володінні сім'ї Понятовських. Одними з останніх власників садиби були Пісаркови, з яких походив Валерій Пісарек - професор Ягеллонського університету, відомий лінгвіст. В даний час він знаходиться в приватних руках і був чудово відновлений. Ви можете його оглянути ззовні.

T. Trulka

T. Trulka

Łysołaje

Dwór

Murowany, w stylu eklektycznym, wybudowany ok. 1904 r. przez Tomasza Augusta Popławskiego, posiadał wspaniałe tarasy widokowe. Piękną oprawę dla niego stanowił park z ciekawą kompozycją roślin i zbiorników wodnych. Po wojnie pałac przejęło państwo. Początkowo mieściła się w nim zawodowa szkoła handlowa, a później utworzono szpital neuropsychiatryczny. Obecnie obiekt nie jest użytkowany. W zespole dworskim na uwagę zasługują jeszcze: murowana kaplica z 1934 r. oraz kordegarda z początku XX w. przylegająca do murowanego ogrodzenia z bramą.

Manor

Brick, eclectic style, built around 1904 by Tomasz August Popławski, it has wonderful viewing terraces. A beautiful setting for it is a park with an interesting composition of plants and water reservoirs. After the war, the palace was taken over by the state. Initially it housed a vocational trade school, and later the neuropsychiatric hospital. Currently, the facility is not used. The manor complex also includes a brick chapel from 1934 and a guardhouse from the beginning of the 20th century, adjacent to a brick fence with a gate.

Садиба

Цегляна, в еклектичному стилі, побудована бл. 1904 р. Томашем Августом Поплавським, вона має чудові оглядові майданчики. Прекрасним доповненням для неї є парк з цікавою композицією рослин і водойм. Після війни палац перейшов під контроль держави. Спочатку в ньому розміщувалася професійна школа торгівлі, а пізніше була створена нейропсихіатрична лікарня. В даний час об'єкт не використовується. У садибному комплексі уваги заслуговують ще: цегляна каплиця 1934 р. і караульний будинок початку XX ст., котрий примикає до цегляного паркану з воротами.

T. Trulka

T. Trulka

Cmentarz wojenny

Usytuowany przy przejeździe kolejowym. Znajdują się tu mogiły żołnierzy z I wojny światowej.

Wracamy do Milejowa i kierujemy się szlakiem na Klarów

War Cemetery

Situated next to the railroad crossing. There are graves of soldiers from the First World War.

We return to Milejów and follow the trail to Klarów.

Військове кладовище

Розташоване на залізничному переїзді. Тут знаходяться могили солдатів Першої світової війни.

Ми повертаємося в Мілеюво
і прямуємо по стежці на Кларов.

Klarów

Kopiec powstańców

Kryje mogiłę powstańców styczniowych z 1863 r. Znajduje się przy wjeździe do lasu. Okolony jest drzewami, wśród których umieszczony został krzyż.

Mound of insurgents

It houses the grave of the January insurgents from 1863. It is located at the entrance to the forest. It is surrounded by trees, among which a cross has been placed.

Курган повстанців

Містить могилу січневих повстанців 1863 р. розташованої біля входу в ліс. Він оточений деревами, серед яких був поставлений хрест.

T. Trulka

T. Trulka

Ciechanki

Kopiec

Mogiła zbiorowa z I wojny światowej. Zawiera szczątki żołnierzy poległych w sierpniu 1915 roku. Kopiec został usypany w 1918 roku.

Mound

A mass grave from the First World War. It contains the remains of soldiers killed in August 1915. The mound was laid out in 1918.

Курган

Братська могила Першої світової війни. У ній знаходяться останки солдатів загиблих у серпні 1915 року. Курган був насипаний в 1918 році.

Cmentarz wojenny

Pochodzi z czasów I wojny światowej.

War Cemetery

It comes from the First World War.

Військове кладовище

Воно датується Першою світовою війною.

T. Trulka

Zespół folwarczno-dworski

Pochodzi z XIX-XX w. Zbudowany został przez rodzinę Lachertów. Obecnie to własność Gminy Puchaczów. W jego skład wchodzi park o powierzchni ok. 2,5 ha. Wśród drzew najliczniejsze są kasztanowce i lipy, a prawdziwą ozdobą jest okazały jesion liczący ok. 200 lat. Dwór reprezentuje styl modernistyczny. Obecnie trwa jego remont.

A farm and manor complex

It comes from 19-20 th century. It was built by the Lachert family. It is currently owned by Puchaczów community. It includes a park with an area of approximately 2.5 ha. Among the trees, the most numerous are chestnut and linden trees, and the real decoration is the magnificent ash tree, which is about 200 years old. The mansion represents the modernist style. It is currently undergoing renovation.

Фермерсько-садибний комплекс

Походить від XIX-XX ст. Він був побудований сім'єю Лахертів. Зараз це власність Комуни Пухачув. До його складу входить парк площею бл. 2,5 га. Серед дерев найбільш численні каштани і липи, а справжньою окрасою є величний ясень, якому близько 200 років. Садиба представляє модерністський стиль. В даний час триває її ремонт.

Łęczna

Miasto Łęczna

Jedno z najstarszych miast na Lubelszczyźnie, znane dawniej z międzynarodowych jarmarków. Jest stolicą Lubelskiego Zagłębia Węglowego, siedzibą władz gminnych i powiatowych. Położone jest na bezleśnym płaskowyżu lessowym, na skraju doliny Wieprza. Jego starsza część rozsiadła się natomiast na wysokiej skarpie, w widłach Wieprza i Świnki. W herbie miasta znajduje się dzik, który według legendy uratował mieszkańców przed groźnym pożarem. Pierwsze wzmianki historyczne o Łęcznej pochodzą z 1350 r. W 1467 r. w wyniku starań kasztelana krakowskiego Jana Tęczyńskiego król Kazimierz Jagiellończyk nadał jej prawo miejskie. Jednocześnie otrzymała ona przywilej królewski organizowania dwóch jarmarków. Od tego czasu nastąpił jej szybki rozwój.

City of Łęczna

One of the oldest cities in the Lublin region, formerly known for its international fairs. It is the capital of the Lublin Coal Basin, the seat of municipal and county authorities. It is situated on a forestless loess plateau, on the edge of the Wieprz river valley. Its older part, however, sat on a high escarpment, in the forks of Wieprz and Świnka rivers. The town's coat of arms features a boar, which according to legend saved the inhabitants from a dangerous fire. The first historical mention of Łęczna dates from 1350. In 1467, as a result of the efforts of the castellan of Kraków, Jan Tęczyński, King Kazimierz Jagiellończyk granted it city rights. At the same time, it received the royal privilege of hosting two fairs. Since then, it has grown rapidly.

Місто Ленчна

Одне з найстаріших міст Люблінщини, раніше відоме своїми міжнародними ярмарками. Є столицею Люблінського вугільного басейну, місцем муніципальних і повітових властей. Воно розташоване на безлісному плоскогір'ї, на краю долини Вепру. Старіша його частина, навпаки, розташувалася на високому схилі, на розвилках Вепру і Свінкі. У гербі міста знаходиться кабан, який, за легендою, врятував жителів від небезпечної пожежі. Перші історичні згадки про Ленчну датуються 1350 р. У 1467 р. в результаті зусиль краківського кастеляна Яна Течинського король Казимир Ягеллончик надав йому міські права. Одночасно воно отримало королівський привілей на організацію двох ярмарок. Відтоді відбувся його швидкий розвиток.

W 1766 r. ówczesny właściciel miasta, bp płocki Hieronim Szeptycki, uzyskał od króla Stanisława Augusta Poniatowskiego przywilej na nowy, dwutygodniowy jarmark na św. Idziego i potwierdzenie wcześniej przyznanych. Jarmarki łęczyńskie urosły do rangi międzynarodowych. Ściągali na nie kupcy z najdalszych stron. Do niewielkiej Łęcznej liczącej w 1797 r. 348 domów i 1510 mieszkańców w czasie jarmarków przybywało kilkanaście tysięcy ludzi, a na oba jarmarki: bożocielny i jesienny, przypędzano prawie 30 tys. wołów i 10 tys. koni. O jarmarkach łęczyńskich w 1782 r. pisał Ignacy Krasicki, a Jan Piotr Norblin w 1803 r. utrwalił je na swoim obrazie zatytułowanym *Foire de Lenczna le 1 Septembre 1803*.

In 1766, the then owner of the town, Bishop of Płock Hieronim Szeptycki, obtained from King Stanisław August Poniatowski a privilege for a new two-week fair for St. Giles and confirmation of those previously granted. The Łęczna fairs have grown to the rank of international. They were attracted by merchants from far abroad. The small town of Łęczna, with 348 houses and 1,510 inhabitants in 1797, was visited by several thousand people, and almost 30 thousand oxen and 10 thousand horses were herded at both Christmas and autumn fairs. Ignacy Krasicki wrote about the Łęczna fairs in 1782, and Jan Piotr Norblin immortalized them in 1803 in his painting entitled *Foire de Lenczna Foire de Lenczna le 1 Septembre 1803*.

У 1766 р. тодішній власник міста, єпископ плоцький Єронім Шептицький, отримав від короля Станіслава Августа Понятовського привілей на новий двотижневий ярмарок на свято Св. Егідія та підтвердження раніше наданих. Ленчинські ярмарки виросли до міжнародного рангу. На них тягнулися купці з найдальших сторін. До містечка Ленчна, що налічувало у 1797 р. 348 будинків і 1510 жителів під час ярмарку прибувало кілька тисяч осіб, а на обидва ярмарки: на Свято Тіла і Крові Христових і восени, гнали майже 30 тисяч. волів і 10 тис. коней. Про ленчинські ярмарки у 1782 р. писав Ігнацій Красицький, а Жан-П'єр Норблен де ля Ґурден у 1803 р. увічнив їх у своїй картині під назвою *Foire de Lenczna Foire de Lenczna le 1 Septembre 1803*.

T. Trulka

Kościół pw. św. Marii Magdaleny

Wybudowany został w latach 1618–1631 lub 1639 w stylu późnego renesansu. Jego fundatorem był Adam Noskowski. Świątynia ma kształt krzyża, jest jednonawowa, posiada prezbiterium niższe i węższe od nawy, a także przylegające dwie prostokątne kaplice – po stronie północnej i południowej. Wewnątrz kościoła znajduje się pięć barokowych ołtarzy, w tym ołtarz główny z elementami rokokowymi, zabytkowe obrazy oraz rzeźby. Warte uwagi są m.in. barokowe portrety króla Jana III Sobieskiego oraz Wacława Rzewuskiego, dziedzica Łęcznej. W obu kaplicach zachowały się fragmenty renesansowych sztukaterii. Pod kościołem znajdują się krypty – w jednej z nich pochowano m.in. kilku łęczyńskich dziedziców z rodu Noskowskich i Firlejów.

Church of St Mary Magdalene

It was built between 1618 and 1631 or 1639 in the late Renaissance style. Its founder was Adam Noskowski. The temple is cross-shaped, has a single nave, a chancel lower and narrower than the nave, and two adjoining rectangular chapels - on the north and south sides. Inside the church, there are five baroque altars, including the main altar with Rococo elements, historic paintings and sculptures. Noteworthy are, among others baroque portraits of King Jan III Sobieski and Wacław Rzewuski, heir to Łęczna. In both chapels, fragments of Renaissance stucco have been preserved. There are crypts under the church - in one of them, among others, a few Łęczna heirs from the Noskowski and Firlej families were buried.

T. Trulka

Костел Святої Марії Магдалини

Побудований в 1618-1631 або 1639 роках в стилі пізнього Відродження. Його засновником був Адам Носковський. Храм має форму хреста, однонефний, має пресвітерій нижче від нефи, а також примикають дві прямокутні каплиці – з північної і південної сторін. Всередині храму знаходяться п'ять вівтарів в стилі бароко, в тому числі головний вівтар з елементами рококо, старовинні картини і скульптури. Варто відзначити барокові портрети короля Яна III Собеського і Вацлава Жевуського, спадкоємця Ленчней. В обох каплицях збереглися фрагменти ренесансної ліпнини. Під костелом знаходяться склепи - в одному з них поховано кілька ленчинських спадкоємців з роду Носковських і Фірлеїв.

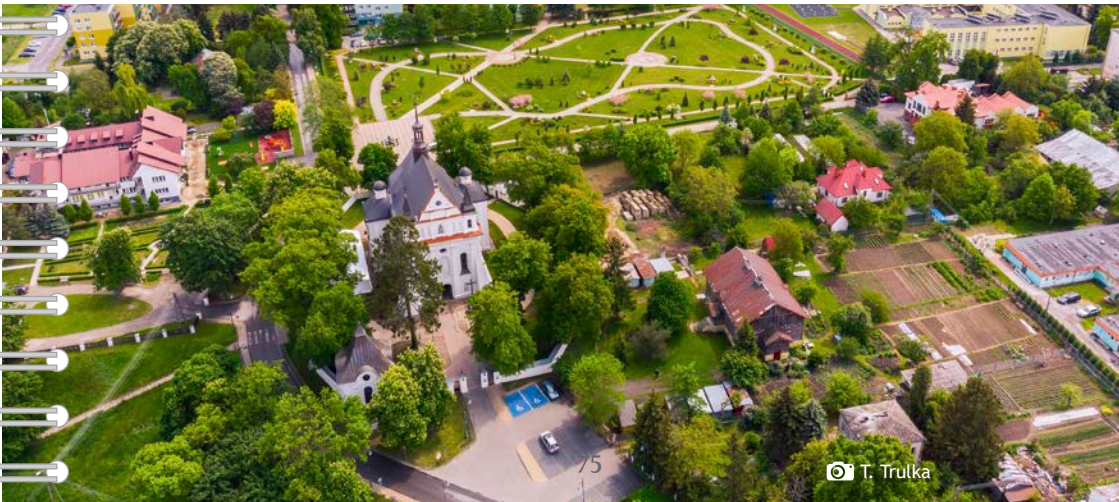

T. Trulka

Drewniana plebania

W zespole przykościelnym znajduje się budynek dawnej plebanii. Powstał on ok. 1858 r. z inicjatywy ks. proboszcza Bolesława Wrześniewskiego. Budynek, nakryty dachem dwuspadowym z wystawkami w połaciach, jest drewniany, jednokondygnacyjny, podpiwniczony, z mieszkalnym poddaszem, trzema gankami oraz tarasem od strony południowej. Dawna plebania posiada dobrze zachowane elementy dekoracji laubzegowej oraz detale wystroju o cechach stylu szwajcarskiego. Obecnie własność prywatna.

Wooden presbytery

The building of the former presbytery is located in the church complex. It was established around 1858 on the initiative of Fr. parish priest Bolesław Wrześniewski. The building, covered with a gable roof with extensions in the slopes, is wooden, one-story, with a basement, with a residential attic, three porches and a terrace on the south side. The former presbytery has well-preserved elements of laubzeg decoration and details of decoration with features of the Swiss style. It is now privately owned.

Дерев'яна пресвітерія

У церковному комплексі знаходиться будівля колишньої пресвітерії. Вона була утворена бл. 1858 р. з ініціативи пастора Болеслава Вжесневського. Будівля, вкрита двосхилим дахом з розширеннями в схилах, є дерев'яна, одноповерхова підвальна, з житловим горищем, трьома ганками і терасою з південного боку. Колишня пресвітерія має добре збережені дерев'яні елементи декору і деталі декору з особливостями швейцарського стилю. В даний час приватна власність.

T. Trulka

Mansjonaria

Późnobarokowy budynek na planie prostokąta został ufundowany w 1639 r. przez Adama Noskowskiego, a po zniszczeniu odbudowany w latach 1766–1774 i przeznaczony na plebanię. W jednym z pomieszczeń w części zachodniej zachowało się sklepienie kolebkowo-krzyżowe. Dawny łamany dach polski został zamieniony na mansardowy w 1930 r.

Mansionaria

The late-baroque rectangular building was founded in 1639 by Adam Noskowski, and after destruction it was rebuilt in the years 1766–1774 and intended for the presbytery. In one of the rooms in the western part, a groin vault has been preserved. The former Polish broken roof was converted into a mansard one in 1930.

Місіонерська будівля

Прямокутна будівля пізнього бароко була закладена в 1639 р. Адамем Носковським, а після руйнування перебудована в 1766-1774 роках і призначена для пресвітерії. В одному з приміщень в західній частині зберіглися циліндрично-хрестове склепіння. Колишню ламану польську покрівлю замінили на мансардну в 1930 р.

T. Trulka

Zespół dworsko-parkowy

Położony jest na wysokim wzniesieniu, przy ujściu Świnki do Wieprza. W XV w. stał tu murowany zamek obronny, a wcześniej prawdopodobnie drewniany. Obecnie niewiele jest widocznych śladów po tej budowli. Pozostał do dziś w tym miejscu rozległy park oraz zabudowania dawnego folwarku.
Założony w XVII w. park zajmuje powierzchnię ok. 8 ha i liczy prawie 2 tys. drzew, wiele pomnikowych.

Manor Park complex

It is situated on a high hill at the mouth of Świnka and Wieprz. In the 15th century, a brick defensive castle stood here, and earlier probably a wooden one. Today, there are few visible traces of this building. An extensive park and buildings of the former farm remain on this site to this day.
Established in the 17th century, the park covers an area of approx. 8 ha and has almost 2,000 trees, many monumental.

Садибно-парковий комплекс

Він розташований на високому пагорбі, в гирлі Свінки до Вепра. У XV ст. тут стояв цегляний оборонний замок, а до цього, ймовірно, дерев'яний. В даний час мало видимих слідів від цієї будівлі. До сих пір на цьому місці залишився великий парк і споруди колишньої садиби.
Заснований у XVII ст. парк займає площу бл. 8 га і налічує майже 2 тис. дерев, безліч пам'яткових.

Folwark powstał w czasach świetności Łęcznej. Rozwijał się przez dziesiątki lat, będąc własnością wielu znamienitych rodów, m. in.: Tęczyńskich, Firlejów, Potockich, Noskowskich, Rzewuskich, Szeptyckich, Branickich i Sapiehów. Był nim też zainteresowany Ignacy Jan Paderewski, jednak w kupnie ubiegł go Józef Bogusławski. Po folwarku pozostały: wielokrotnie przebudowywany dwór i oficyna oraz zabudowania gospodarcze.

The farm was built in the glory days of Łęczna. It developed over decades, being the property of many prominent families, including: Tęczyński, Firlej, Potocki, Noskowski, Rzewuski, Szeptycki, Branicki and Sapieha. Ignacy Jan Paderewski was also interested in it, but Józef Bogusławski was faster. What remains of the farm are: the manor house that has been rebuilt many times and the outbuilding, as well as farm buildings.

Ферма була створена за часів розквіту міста Ленчна. Вона процвітала протягом десятиліть, будучи власністю багатьох знатних родів: Радзянських, Фірлеїв, Потоцьких, Носковських, Жевуських, Шептицьких, Браницьких і Сапігів. Ним цікавився і Ігнацій Ян Падеревський, проте в купівлі його випередив Йосип Богуславський. Від ферми залишилися: багаторазово перебудована садиба і флігель, а також господарські будівлі.

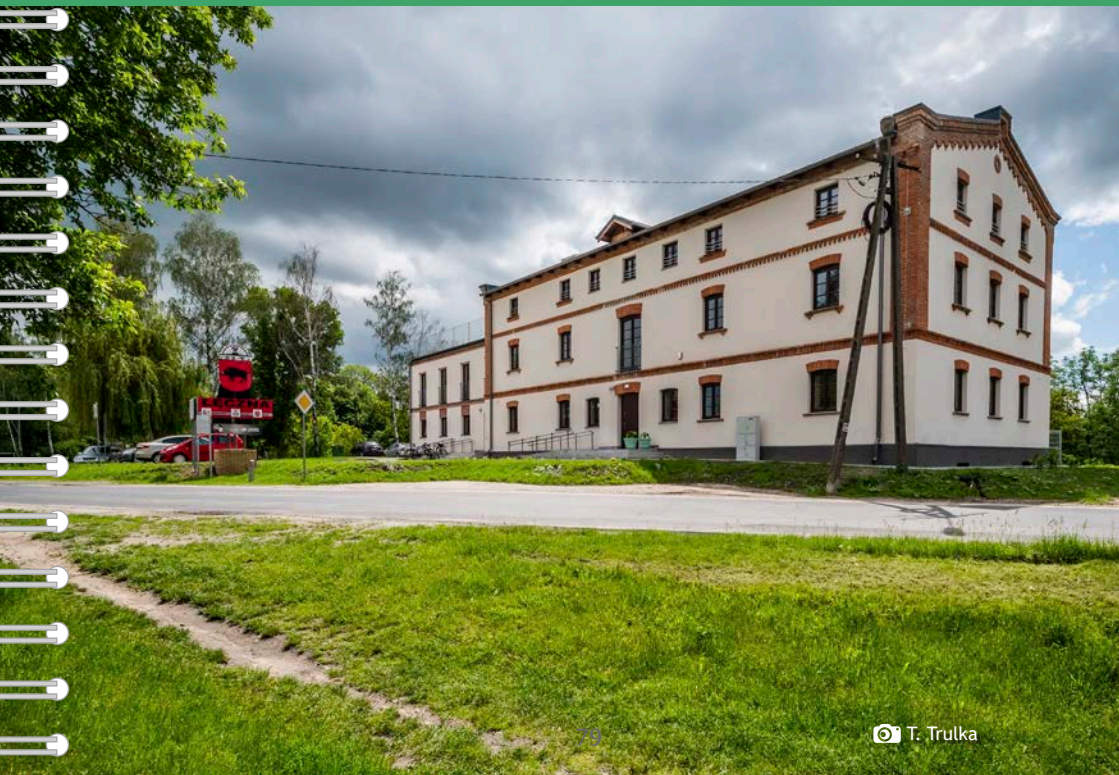

T. Trulka

T. Trutka

M. Kolary-Woźniak

Synagoga duża

Zbudowana w poł. XVII w. We wnętrzu zachowała się szafa ołtarzowa do przechowywania zwojów Tory i bima, gdzie wykładano i odczytywano Torę oraz prowadzono modły. Podczas II wojny światowej na terenie Starego Miasta Niemcy utworzyli getto, zdewastowali synagogę i urządzili w niej magazyn. Na ścianie zewnętrznej synagogi znajduje się tablica poświęcona pamięci Żydów zamordowanych w tym miejscu przez hitlerowców. W latach 1953–1964 synagoga została odbudowana.

Large synagogue

Built in the middle of the 17th century. Inside, there is an altar cabinet for storing Torah scrolls and a bimah, where the Torah was laid out and read, and prayers were held. During World War II, the Germans established a ghetto in the Old Town, vandalized the synagogue and set up a warehouse in it. On the outside wall of the synagogue there is a plaque dedicated to the memory of the Jews murdered there by the Nazis. Between 1953 and 1964, the synagogue was rebuilt.

Велика синагога

Побудована в середині XVII ст. Всередині зберігалася вівтарна шафа для зберігання Сувоїв Тори і Біма, де читалися лекції і читалися Тори, і велися молитви. Під час Другої світової війни на території Старого міста німці створили гетто, спустошили синагогу і влаштували в ній склад. На зовнішній стіні синагоги є меморіальна дошка, присвячена пам'яті євреїв, убитих в цьому місці гітлерівцями. У 1953-1964 роках синагога була відновлена.

Synagoga mała

Nazywana Domem Modlitwy lub szkołą żydowską, została wzniesiona na początku XIX w. Z dawnego wyposażenia zachowała się kamienna umywalnia do rytualnego obmywania rąk. Od 1993 r. mieści się tutaj biblioteka.

Small synagogue

Called the House of prayer or Jewish school, it was built in the early 19th century. A stone washstand for ritual hand washing has been preserved from the old equipment. Since 1993, it has housed a library.

Мала синагога

Звана молитовним будинком або єврейською школою, вона була зведена на початку XIX ст. Від колишнього спорядження зберігся кам'яний умивальник для ритуального омивання рук. З 1993 р. тут знаходиться бібліотека.

T. Trulka

Ratusz

Pamiątką po dawnej jarmarcznej przeszłości miasta są istniejące do dziś trzy rynki. Powstawały w związku z intensywnie rozwijającymi się jarmarkami. Plac Kościuszki to dawny Rynek I. Z jego narożu odchodzą po dwie pary ulic stanowiących przedłużenie jego boków. W narożu sąsiadującym z ul. 11 Listopada i ul. Tysiąclecia zachował się parterowy ratusz z końca XIX w. z czterokolumnowym portykiem o trójkątnym szczycie, który do I wojny światowej pełnił funkcję wartowni. W okresie XX-lecia międzywojennego został on przebudowany na magistrat. Budynek uległ zniszczeniu w czasie II wojny światowej. Odbudowano go i zrekonstruowano w latach 1961–1963. Obecnie jest on siedzibą Urzędu Stanu Cywilnego. Przed ratuszem umieszczono głaz z napisem upamiętniającym 500-lecie Łęcznej.

Naprzeciwko, bezpośrednio przy obecnym Urzędzie Miejskim, znajduje się pomnik Tadeusza Kościuszki z 1918 r.

Przy ul. Krasnystawskiej 4 zachował się murowany dom z poł. XIX w. o układzie prostokątnym, dwutraktowym, mający od frontu podcień wsparty na słupach.

T. Trulka

Town hall

Three markets, which still exist today, are a reminder of the town's old trade past. They were created in connection with the intensive development of fairs. Kościuszko Square is the former Market Square I. From its corners there are two pairs of streets extending its sides. In the corner adjacent to 11 Listopada street and Tysiąclecia street, a one-story town hall from the end of the 19th century with a four-column portico with a triangular gable has been preserved, which served as a guardhouse until World War I. During the interwar period, it was rebuilt into a magistrate. The building was destroyed during World War II. It was rebuilt and reconstructed between 1961 and 1963. It is currently the seat of the Registry Office. A boulder with an inscription commemorating the 500th anniversary of Łęczna was placed in front of the town hall.

Opposite, directly next to the current Town Hall, there is a monument to Tadeusz Kościuszko from 1918.

At 4 Krasnystawska Street, a brick house from the middle of 19th century preserved with a rectangular, two-bay layout, with an arcade supported on poles at the front.

T. Trulka

Ратуша

Пам'яткою про колишнє ярмаркове минуле міста є досі існуючі три ринки. Створювалися у зв'язку з інтенсивно розвиваючимися ярмарками. Площа Костюшко - це колишній ринок І. Від його кутів відходять дві пари вулиць, які є продовженням його сторін. У кутку, що примикає до вул. 11 листопада та вул. Тисячоліття збереглася одноповерхова ратуша кінця XIX ст. з чотириколонним портиком з трикутною вершиною, яка до Першої світової війни служила як каральна. У період 20 -річчя міжвоєнного часу вона була перебудована в магістрат. Будівля була зруйнована під час Другої світової війни. Вона була відновлена і реконструйована в 1961-1963 роках. В даний час вона є відділом державної реєстрації актів цивільного стану. Перед ратушею поставили валун з написом в пам'ять про 500-річчя Лечної.

Навпроти, прямо біля нинішнього міського управління, знаходиться пам'ятник Тадеушу Костюшко 1918 р.

На вул. Красноставській, 4 зберігся цегляний будинок середини XIX ст. прямокутної, двоскладової форми, що має з фронту опору на стовпах.

T. Trulka

T. Trulka

T. Trulka

Domy zajezdne

Usytuowane na Starym Mieście przy ul. 3 Maja 26 i 37 oraz przy pl. Kanałowym 18 i 26, stanowią pozostałości po XIX-wiecznej architekturze z okresu jarmarcznej świetności miasta. Drewniane, o czterospadowych dachach, z ogromną sienią zajezdną, w okresie jarmarków pełniły rolę kwater mieszkalnych i stancji.

T. Trulka

Depot houses

Situated in the Old Town at 26 and 37 3 Maja Street and at 18 and 26 Kanałowy Square, they are remnants of 19th-century architecture from the city's market splendor. Wooden, with hipped roofs, with a huge entrance hall, during the fairs they served as living quarters and lodgings.

Будинки заїзду

Розташовані в Старому місті на вул. 3 травня 26 і 37 і на пл. Каналови 18 і 26, являють собою залишки архітектури XIX століття періоду ярмаркової пишноти міста. Дерев'яні, з чотирьохскатними дахами, з величезним заїздним покровом, в період ярмарку виконували роль житлових кварталів і станцій.

T. Trulka

czarny
black
чорний

30 km

- Nadrybie
- Stefanów
- Cyców
- Bekiesza
- Świerszczów
- Garbatówka
- Nadrybie

2h

TRUDNOŚĆ
DIFFICULTY
ТРУДНОЩІ

Szlak czarny

Początek szlaku znajduje się na rondzie w **Nadrybiu** i prowadzi w kierunku dawnego dworu Bogdanowiczów. Po zabudowaniach dworskich nie pozostało śladu. Zachowała się jedynie zabytkowa aleja lip drobnolistnych pamiętająca czasy świetności tego dworu. Obok wzniesiono kościół parafialny. Mijając kopalniany szyb w Nadrybiu, jedziemy w kierunku **Stefanowa**. Na pierwszym skrzyżowaniu skręcamy w lewo, w kierunku Wólki Cycowskiej, następnie docieramy do **Cycowa**, do drogi krajowej nr 82. Szlak czarny prowadzi prosto – obok cmentarza prawosławnego do centrum miejscowości. Na skrzyżowaniu z ul. Kościelną znajduje się pomnik bitwy cycowskiej, a w pobliskiej szkole – Izba Tradycji 7. Pułku Ułanów Lubelskich. Ulicą Kościelną dojedziemy do starego kościoła w Cycowie. Obecnie obiekt ten nie jest użytkowany. Przy końcu ul. Kościelnej mieści się kircha – ślad po mniejszości niemieckiej zamieszkującej niegdyś te tereny. Ulica Kościelna doprowadzi nas do drogi nr 841, z której kierujemy się w stronę wsi Bekiesza. Z niej przez dawną wieś **Widły**, gdzie znajduje się pomnik upamiętniający pacyfikację wsi, jedziemy w kierunku **Świerszczowa**. Główną atrakcją miejscowości jest drewniany kościół z XVIII w. i rezerwat „Jezioro Świerszczów". Znajdują się tutaj też cmentarz wojenny i pozostałości parku dworskiego. Ze Świerszczowa udajemy się w kierunku drogi nr 82, potem do Ostrówka Podyskiego, a z niego do **Garbatówki**. W pobliskiej Kolonii Garbatówka odkryto grób skrzynkowy reprezentujący kulturę amfor kulistych. W miejscowej szkole znajduje się ekspozycja poświęcona tym znaleziskom, a kamienne płyty z tego grobowca eksponowane są przed szkołą w Nadrybiu, gdzie kończy się szlak. Przed rondem w Nadrybiu jest wjazd na liczącą ok. 2 km pieszą ścieżkę przyrodniczą wokół Zalewu Nadrybskiego.

M. Kolary-Woźniak

Black trail

The beginning of the trail is at a roundabout in **Nadrybie** and leads towards the former manor of Bogdanowicz family. There is no trace of the manor buildings. Only the historic small-leaved linden alley has been preserved, which remembers the heyday of this manor. A parish church was erected next to it. Passing the mine shaft in Nadrybie, we go in the direction of **Stefanów**. At the first intersection, we turn left towards Wólka Cycowska, then we reach **Cyców**, to the national road No. 82. The black trail leads straight past the Orthodox cemetery to the centre of the village. At the intersection with Kościelna Street, there is a monument to the Cycóv Battle, and in a nearby school - the Chamber of Tradition of the 7th Lublin Uhlans Regiment. We take Kościelna Street to the old church in Cycóv. Currently, the building is not used. At the end of Kościelna Street there is a kircha - a trace of the German minority who once lived in this area. Kościelna Street will lead us to road No. 841, from which we head towards the village of Bekiesza. From there, through the former village of Widły, where there is a monument commemorating the pacification of the village, we go towards **Świerszczów**. The main attraction of the village is the wooden church from the 18th century and the „Jezioro Świerszczów" Reserve. There is also a war cemetery and remains of the Manor Park. From Świerszczów we go towards road No. 82, then

Чорний маршрут

Початок маршруту знаходиться на круговому перехресті в **Надрибі** і веде до колишньої садиби Богдановичів. Від садибних будівель не залишилося і сліду. Збереглася лише старовинна алея лип дрібнолистих, що пам'ятає часи величі цього двору. Поруч був зведений парафіяльний костел. Минувши шахту в Надрибі, ми їдемо в бік **Стефанова**. На першому перехресті повертаємо ліворуч, у бік Вульки-Цицовській, потім добираємося до **Цицова**, до національної дороги № 82. Чорна стежка веде прямо - повз православного кладовища в центр селища. На перетині з вул. Кощчелна знаходиться пам'ятник цицовській битві, а в сусідній школі – Музей Традицій 7-го Полку Люблінських Уланів. По вул. Кощчелна ми доїдемо до старого костелу в Цицові. В даний час цей об'єкт не використовується. В кінці вул. Кощчелна знаходиться протестантська церква - слід німецької меншини, що населяла колись ці території. Вулиця Кощчелна приведе нас до дороги № 841, з якої ми прямуємо в бік села Бекеша. Від неї через колишнє село **Вила**, де знаходиться пам'ятник в пам'ять про утихомирення села, їдемо в бік **Сьверщува**. Головна визначна пам'ятка села - дерев'яний костел XVIII століття і заповідник «Озеро Сьверщув». Тут же знаходиться військове кладовище і залишки садибного парку. З Сьверщува ми прямуємо до дороги № 82, потім

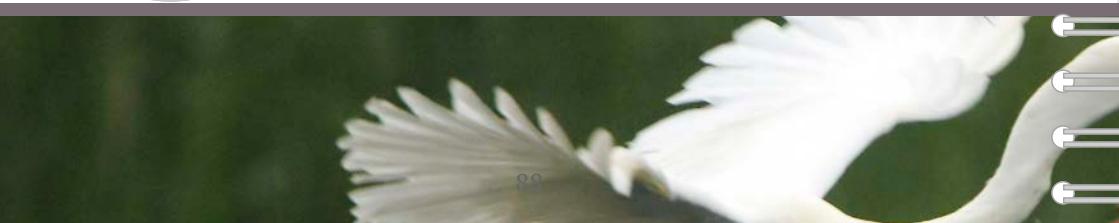

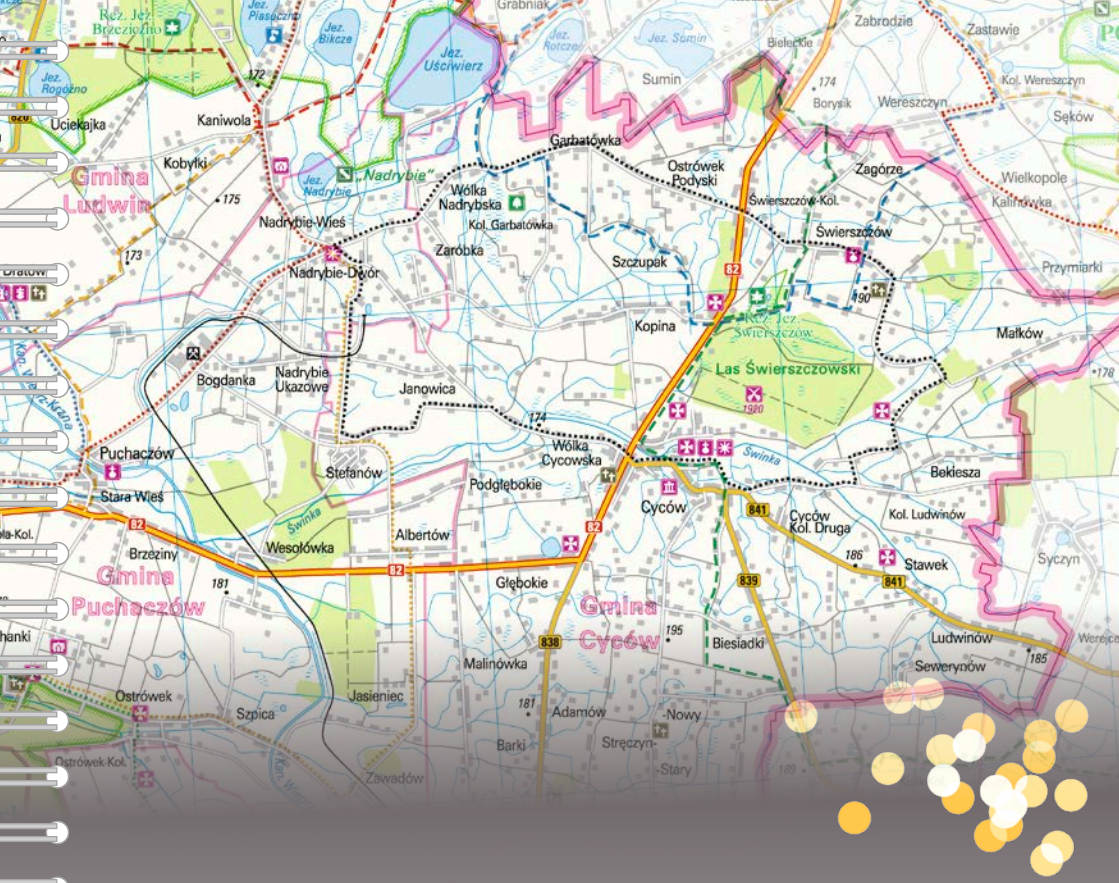

to **Ostrówek Podyski**, and from there to **Garbatówka.** A box grave representing the culture of spherical amphorae has been discovered in the nearby Garbatówka Kolonia. In the local school there is an exhibition devoted to these finds, and the stone slabs from this tomb are displayed in front of the school in Nadrybie, where the trail ends. Before the roundabout in **Nadrybie** there is an entrance to a 2 km long nature trail around the Nadrybski Lagoon.

до Острувка-Подиського, а від нього до **Горбатівки**. В сусідній колонії Горбатівка виявлена коробчаста могила, що представляє культуру сферичних амфор. У місцевій школі є експозиція, присвячена цим знахідкам, а кам'яні плити з цієї гробниці виставлені перед школою в Надрибі, де закінчується маршрут. Перед круговим перехрестям в **Надрибі** є в'їзд на близько 2 км пішохідну доріжку навколо Надрибської затоки.

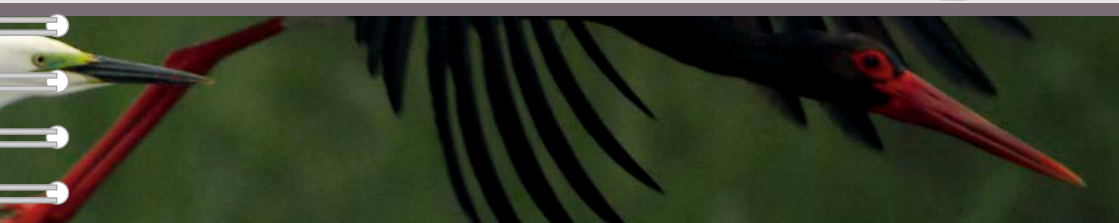

Zobacz co czeka na trasie!

See what's waiting on the route!

Подивіться, що чека в турі!

T. Trulka

T. Trulka

Nadrybie

Rozpoczynamy trasę:
→ Grobowiec kamienny z okresu neolitu.
Patrz str. 41

We start the route:
→ Stone tomb from the Neolithic era.
See page 41

Починаємо тур:
→ Кам'яна гробниця періоду неоліту.
Див.стор. 41

Cyców

Cmentarz wojenny

U wrót cmentarza stoi pomnik z napisem „Cmentarz wojenny z lat 1915-1920", z dodatkową tablicą poświęconą poległym w 1920 r. Cycowski cmentarz, jak i pozostałości cmentarza w Adamowie (zachowało się kilka nagrobków z krzyżami) to niemi świadkowie tamtych wydarzeń. Zostali tu pochowani bohaterowie bitwy cycowskiej.

War Cemetery

At the gate of the cemetery there is a monument with the inscription „War cemetery from 1915-1920", with an additional plaque dedicated to those who died in 1920. The Cyców cemetery and the remains of the cemetery in Adamów (a few tombstones with crosses have survived) are silent witnesses of those events. The heroes of the Cyców battle are buried here.

Військове кладовище

Біля воріт кладовища стоїть пам'ятник з написом «Військове кладовище 1915-1920 років», з додатковою табличкою, присвяченою загиблим у 1920 р. Цицовське кладовище, як і залишки кладовища в Адамуві (збереглося кілька надгробків з хрестами) - німі свідки тих подій. Тут були поховані герої цицовської битви.

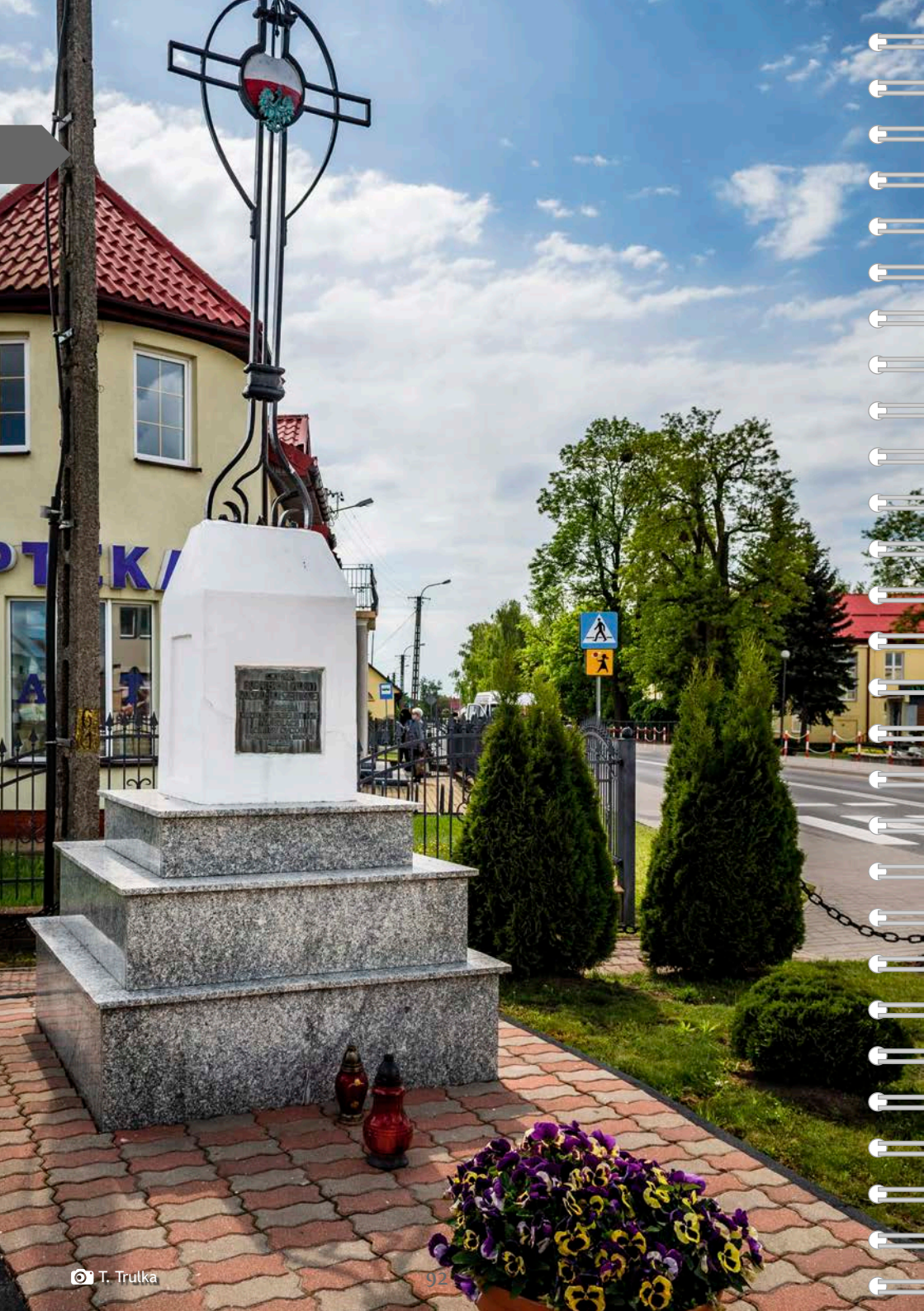

T. Trulka

Pomnik bitwy cycowskiej

Bój pod Cycowem, choć prowadzony z dala od miejsc, gdzie decydowały się losy wojny polsko-bolszewickiej, przeszedł do historii oręża polskiego jako efektowne i błyskotliwe zwycięstwo kawalerii polskiej nad przeważającymi siłami wroga. Na Lublin została skierowana brygada bojowa generała Dotola z Grupy Mozyrskiej. Po ciężkich walkach 15 i 16 sierpnia w okolicach Garbatówki, Świerszczowa, Cycowa, Wólki Cycowskiej, Głębokiego siły bolszewickie zostały odparte. Decydującą rolę odegrała szarża 3. i 7. Pułku Ułanów oraz taktyczne umiejętności mjr. Zygmunta Piaseckiego. W centrum Cycowa znajduje się pomnik zbudowany na kształt przydrożnej kapliczki, zwieńczony krzyżem, a na nim napis: „Chwała bohaterom wojny polsko-bolszewickiej poległym w zwycięskiej bitwie na polach gminy Cyców 15–16 sierpnia 1920 r.”. W pobliskiej szkole jest Izba Tradycji poświęcona historii bitwy pod Cycowem oraz dziejom 7. Pułku Ułanów Lubelskich.

Monument to the Battle of Cyców

The Battle of Cyców, although conducted away from the places where the fate of the Polish-Bolshevik war was decided, became known in the history of the Polish Army as a spectacular and brilliant victory of the Polish cavalry over the overwhelming forces of the enemy. A combat brigade of general Dotol from the Mozyr Group was sent to Lublin. After heavy fights on August 15 and 16 in the vicinity of Garbatówka, Świerszczów, Cyców, Wólka Cycowska and Głębokie, the Bolshevik forces were repelled. The decisive role was played by the charge of the 3rd and 7th Uhlans Regiment and the tactical skills of Major Zygmunt Piasecki. In the centre of Cyców there is a monument built in the shape of a roadside chapel, topped with a cross, with an inscription on it: „Glory to the heroes of the Polish-Bolshevik war who died in the victorious battle in the fields of the Cyców commune on August 15–16, 1920”. In a nearby school there is a Chamber of Tradition dedicated to the history of the Battle of Cyców and the history of the 7th Lublin Uhlans Regiment.

Пам’ятник цицовській битві

Битва під Цицовим, хоч і велася далеко від місця, де вирішувалася доля польсько-більшовицької війни, увійшла в історію польської армії як ефектна і блискуча перемога польської кавалерії над переважаючими ворожими силами. На Люблін була спрямована бойова бригада генерала Дотола з Мозирської групи. Після важких боїв 15 і 16 серпня в околицях Горбатівки, Сверчкова, Цицова, Вульки-Цицовській, Глибокого більшовицькі сили були відбиті. Вирішальну роль зіграла атака 3. і 7. Уланського полку і тактична майстерність майора Сигізмунда Пясецького. У центрі Цицова знаходиться пам’ятник, побудований у формі придорожньої каплиці, увінчаної хрестом, а на ньому напис: «Слава героям польсько-більшовицької війни, загиблим у переможній битві на полях комуни Цицув 15-16 серпня 1920 року». У сусідній школі є Музей традицій, присвячений історії битви при Цицові та історії 7-го Полку Люблінських Уланів.

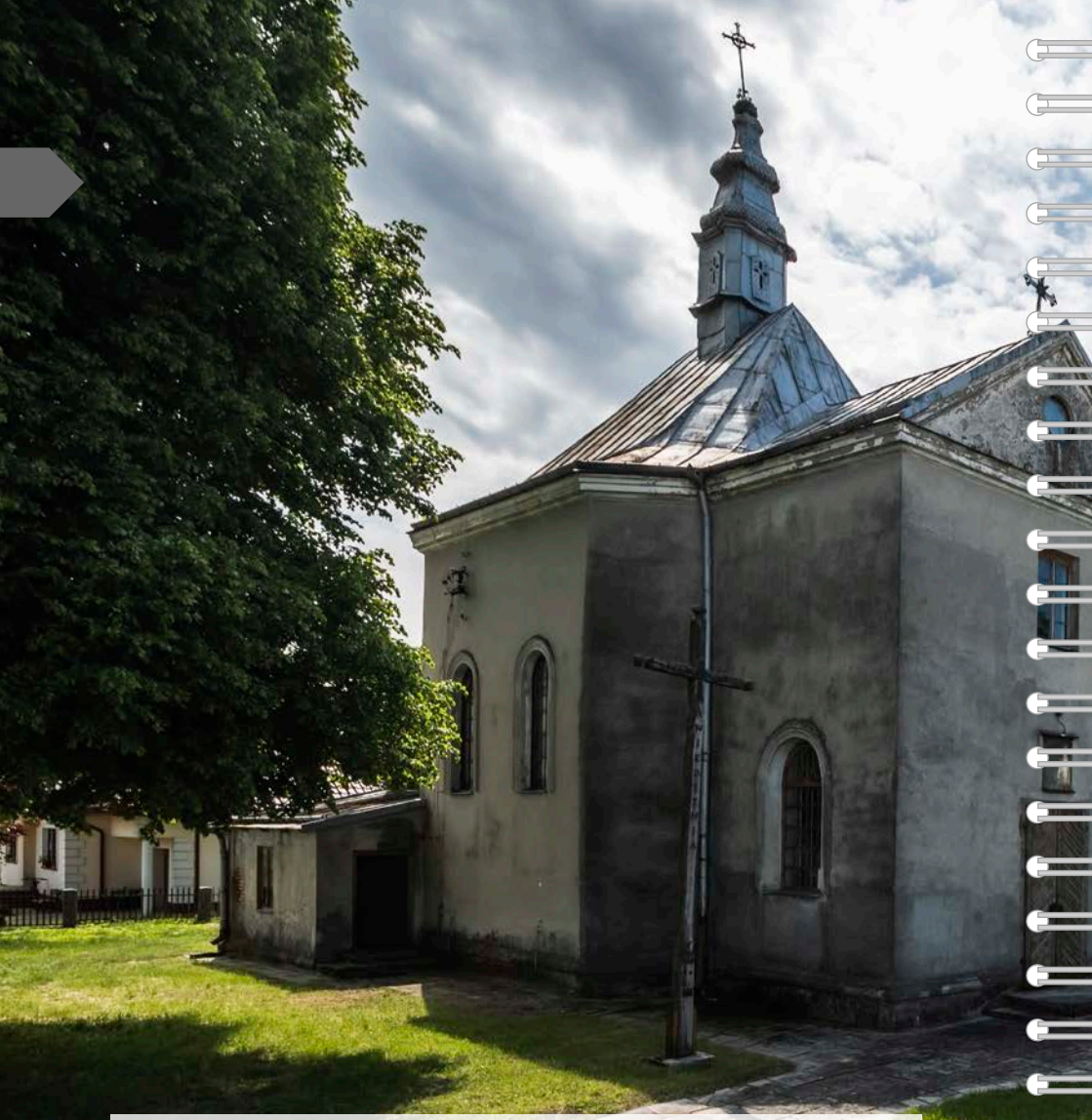

Kościół

Historia starego, nieużytkowanego dziś kościoła jest typowa dla wielu świątyń wschodniej Polski, gdzie na mocy unii brzeskiej z 1596 r. część wyznawców prawosławia uznała papieża za głowę Kościoła i przyjęła dogmaty katolickie, zachowując bizantyjski ryt liturgiczny. Początkowo była to cerkiew unicka pw. św. Michała Archanioła, zbudowana w latach 1860–1870 w stylu bizantyjskim. Od 1875 r. po kasacie unii – cerkiew prawosławna, a od 1918 r. kościół rzymskokatolicki pw. Opieki św. Józefa. Obecnie obiekt nie jest użytkowany. Naprzeciw kościoła znajduje się figura Najświętszej Marii Panny z 1862 r.

T. Trulka

Church

The history of the old church, which is not used today, is typical of many churches in eastern Poland, where, under the Union of Brest of 1596, some Orthodox believers recognized the pope as the head of the Church and adopted Catholic dogmas, keeping the Byzantine liturgical rite. Initially, it was a Uniate church dedicated to St. Michael the Archangel, built in the years 1860-1870 in the Byzantine style. From 1875 after the dissolution of the union - the Orthodox Church, and from 1918 the Roman Catholic Church of St. Joseph. Currently, the facility is not used. Opposite the church, there is a statue of the Virgin Mary from 1862.

T. Trulka

Костел

Історія старого, нині занедбаного костела характерна для багатьох храмів Східної Польщі, де за Брестським Союзом 1596 р. частина прихильників православ'я визнала папу главою церкви і прийняла католицькі догмати, зберігши візантійський літургійний обряд. Спочатку це була уніатська церква Святого Михайла Архангела, побудована в 1860-1870 роках у візантійському стилі. З 1875 р. після розірвання союзу-православна церква, а з 1918 р. Римсько-католицька церква Опіка святого Йосипа. В даний час об'єкт не використовується. Навпроти костелу знаходиться статуя Пресвятої Богородиці 1862 р.

T. Trulka

Kircha

Śladów po ludności narodowości niemieckiej możemy doszukiwać się na tych terenach od XIX w. Wtedy to sprowadzono liczną grupę osadników niemieckich, żeby przyśpieszyć rozwój gospodarczy terenów. Ludność niemiecka, podobnie jak żydowska, zachowywała swoją odrębność kulturową. W Cycowie stanowiła ona prawie połowę mieszkańców i zamieszkiwała obecną ul. Kościelną, przy końcu której mieścił się folwark i kościół protestancki (potocznie zwany Kirchą), który był siedzibą parafii ewangelicko-augsburskiej obejmującej wiernych północnej Chełmszczyzny i południowego Podlasia.

Świątynia jest usytuowana na niewielkim wzniesieniu. Podpiwniczony budynek posiada obszerną, o doskonałych walorach akustycznych salę mogącą pomieścić nawet kilkaset osób oraz pomieszczenie na kantorat z wyodrębnionym mieszkaniem kantora.

S. Turski

Kircha

We can find traces of the population of German nationality in these areas since the 19th century. At that time, a large group of German settlers were brought in to accelerate the economic development of the area. The German population, like the Jewish population, retained their cultural identity. In Cyców, it constituted almost half of the inhabitants and lived in the present Kościelna Street, at the end of which there was a farm and a Protestant church (colloquially called Kircha), which was the seat of the Evangelical-Augsburg parish including the faithful of northern Chełmszczyzna and southern Podlasie.
The temple is situated on a small hill. The building has a basement with a spacious room with excellent acoustic values that can accommodate up to several hundred people and a room for an exchange office with a separate Cantor room.

Протестантська церква

Сліди від населення німецької національності ми можемо простежити на цих територіях з XIX ст. Саме тоді була привезена численна група німецьких поселенців, щоб прискорити економічний розвиток територій. Німецьке населення, як і єврейське, зберігало свою культурну відособленість. У Цицові воно становило майже половину жителів і населяло нинішню вул. Кощчелна, на кінці якої знаходився ферма і протестантська церква (в побуті звана Кірха), яка була резиденцією євангельсько-аугсбурської парафії, включаючи віруючих північної Холмщини і південного Підляшшя.
Храм розташований на невеликому підвищенні. Підвальна будівля має великий, з відмінними акустичними якостями зал, здатний вмістити до декількох сотень чоловік і приміщення для канторату з виділеною кімнатою кантора.

W okolicy warto też zobaczyć:

➔ Obelisk w Wólce Cycowskiej poświęcony Żydom i Polakom zamordowanym w czasie II wojny światowej.

Also worth seeing in the area:

➔ Obelisk in Wólka Cycowska dedicated to Jews and Poles murdered during World War II.

У цьому районі також варто подивитися:

➔ Обеліск у Вульці-Цицовській, присвячений євреям і полякам, вбитим під час Другої світової війни.

Świerszczów

Kościół pw. św. Bazylego

Drewnianą świątynię zbudowano w 1795 r. na zrębach wcześniejszej, wspominanej na początku XVIII w. jako cerkiew greckokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego. Po likwidacji unii kościelnej w 1875 r. zamieniono ją na prawosławną pw. św. Bazylego Wielkiego. Jako kościół rzymskokatolicki służy wiernym od 1921 r.

Jest wyposażona głównie w elementy z XVIII i XIX w. We wnętrzu możemy podziwiać ołtarz z obrazem Najświętszej Marii Panny z XVII w. Obok kościoła znajduje się drewniana dzwonnica o konstrukcji słupowo-ramowej.

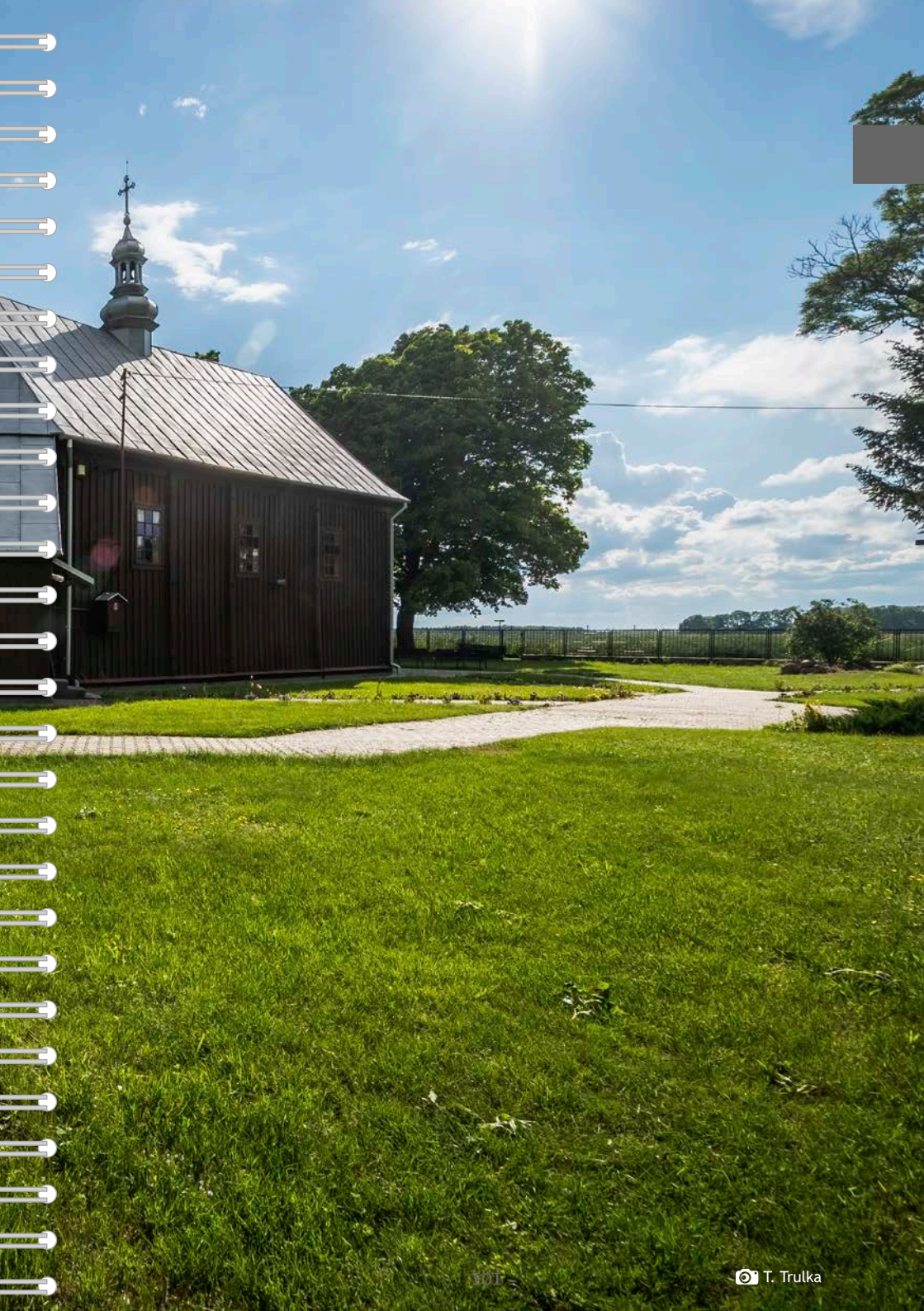

T. Trulka

T. Trulka

Church of St. Basil

The wooden temple was built in 1795 on the frameworks of an earlier one, mentioned at the beginning of the 18th century as the Greek Catholic church of Exaltation of the Holy Cross. After the dissolution of the church union in 1875, it was converted into an Orthodox church dedicated to St. Basil the Great. As a Roman Catholic Church, it has served the faithful since 1921.

It is equipped mainly with elements from the 18th and 19th centuries. In the interior we can admire the altarpiece with a painting of the Virgin Mary from the 17th century. Next to the church, there is a wooden bell tower with a pole and frame structure.

Костел Святого Василя

Дерев'яний храм був побудований в 1795 р. на зрубах більш ранньої, згаданої на початку XVIII ст. як греко-католицька церква Воздвиження Святого Хреста. Після ліквідації церковного Союзу в 1875 р. її замінили на православну Святого Василія Великого. Як Римо-католицька церква служить віруючим з 1921 р.

Вона обладнана в основному елементами XVIII і XIX ст. Всередині ми можемо милуватися вівтарем із зображенням Пресвятої Богородиці XVII ст. Поруч з церквою знаходиться дерев'яна дзвіниця столбово-каркасної конструкції.

T. Trulka

Cmentarz przykościelny

Znajdują się tu stare grobowce unickie i prawosławne. Przed wejściem na teren przykościelny – w drzewie pomnikowym rzeźba Chrystusa Frasobliwego. Odnaleźć tu można m.in. grób ostatniego właściciela dóbr Świerszczów, Maksymiliana Bieńkowskiego.

Na cmentarzu stoi pomnik poświęcony pamięci rozstrzelanym przez hitlerowców mieszkańcom wsi Widły. 26 maja 1942 r. w świerszczowskim lesie doszło do walk. W odwecie za to oraz za pomoc partyzantom żołnierze Wermachtu spalili zabudowania wsi, a mieszkańców i jeńców rozstrzelali. Dopiero po kilku tygodniach pozwolili rodzinom zabrać i pochować ciała.

Churchyard

There are old unite and Orthodox tombs here. In front of the entrance to the church area - a statue of the Sorrowful Christ in a monument tree. You can find here, among others the tomb of the last owner of the Świerszczów estate, Maksymilian Bieńkowski.

In the cemetery there is a monument commemorating the inhabitants of the village of Widły who were shot by the Nazis. On May 26, 1942, fights took place in the Świerszczów forest. In retaliation for this and for helping the partisans, Wehrmacht soldiers burned the village buildings and shot the inhabitants and prisoners. It was only after a few weeks that they allowed the families to take and bury the bodies.

S. Turski

Церковне кладовище

Тут знаходяться старі уніатські і православні гробниці. Перед входом на церковну площу - в пам'ятному дереві скульптура Христоса в темниці. Знайти тут можна в т.ч. могилу останнього власника маєтку Сьверщува, Максиміліана Беньковського.

На кладовищі стоїть пам'ятник, присвячений пам'яті розстріляних гітлерівцями жителів села Вила. 26 травня 1942 р. у сьверщувському лісі відбулися бої. В помсту за це і за допомогу партизанам солдати Вермахту спалили будівлі села, а жителів і полонених розстріляли. Тільки через кілька тижнів вони дозволили сім'ям забрати і поховати тіла.

W Świerszczowie warto również zobaczyć:

- Pozostałości parku dworskiego
- Cmentarz wojenny
- Rezerwat wodno-torfowiskowy „Jezioro Świerszczów"

In Świerszczów it is also worth seeing:

- Remains of Manor Park
- War Cemetery
- The water and peat bog reserve „Jezioro Świerszczów"

У Сьверщуві також варто подивитися:

- Залишки садибного парку
- Військове кладовище
- Водно-торф'яний заповідник «Озеро Сьверщув»

Informacje praktyczne
Practical information
Практична інформація

Dojazd

Łęczna położona jest w centrum województwa lubelskiego, 25 km na wschód od Lublina, przy drodze krajowej nr 82 Lublin–Włodawa. Krzyżują się tu też drogi wojewódzkie: nr 829 Biskupice–Lubartów i 820 Łęczna-Sosnowica. Można tu dotrzeć własnym samochodem lub autobusem i pożyczyć rower w miejscowych wypożyczalniach. Z Lublina można dojechać do powiatu dobrze oznakowaną wojewódzką trasą rowerową (czerwoną) Lublin–Wola Uhruska prowadzącą ze stolicy województwa, przez całe Pojezierze Łęczyńsko-Włodawskie, aż do szlaku rowerowego Polski Wschodniej – Green Velo.
Łęczna jest centrum komunikacyjnym oraz społeczno-gospodarczym regionu. Miasto liczy ok. 20 tys. mieszkańców. Znajdują się tu całoroczne obiekty noclegowe, sklepy, restauracje oraz bary.

Directions

Łęczna is located in the centre of Lublin Voivodeship, 25 km east of Lublin, on National Road No. 82 Lublin–Włodawa. The provincial roads no. 829 Biskupice – Lubartów and 820 Łęczna - Sosnowica also intersect here. You can get here by your own car or by bus and borrow a bike from local rentals. From Lublin you can reach the county by a well-marked provincial cycle route (red) Lublin-Wola Uhruska leading from the regional capital, through the entire Łęczynsko – Włodawski Lake District, up to the cycling route of eastern Poland - Green Velo.
Łęczna is the communication and socio-economic centre of the region. The town has a population of approx. 20 thousand inhabitants. There are year-round accommodation facilities, shops, restaurants and bars.

Проїзд

Ленчна розташована у центрі Люблінського воєводства, 25 км на схід від Любліна, на національній дорозі № 82 Люблін-Влодава. Тут перетинаються також воєводські дороги: № 829 Біскупіце-Любартув і 820 Ленчна-Сосновиця. Сюди можна дістатися на власному автомобілі або автобусі і взяти напрокат велосипед в місцевих пунктах прокату. З Любліна можна доїхати до повіту добре позначеною (червоною) велосипедною трасою Люблін - Воля-Угруська, що веде від столиці воєводства, через Ленчницько-Влодавське поозер'я, до велосипедного маршруту Східна Польща – Green Velo.
Ленчна є транспортним і соціально-економічним центром регіону. Місто налічує близько 20 тис. жителів. Тут є цілорічно діючі помешкання, магазини, ресторани і бари.

Informacja turystyczna
Tourist information
Інформація для туристів

Lokalne Centrum Informacji Turystycznej w Łęcznej
al. Jana Pawła II 95B, 21-010 Łęczna
tel. + 48 81 531 52 02, e-mail: turystyka@powiatleczynski.pl
www.powiatleczynski.pl
www.kameralnepojezierze.com

/Kameralne Pojezierze

/Kameralne Pojezierze

DOWNLOAD
Kameralne Pojezierze

GET IT ON Google Play

Download on the App Store

M. Nawrocki

Tekst / Text / Текст
Bernadeta Lekacz

Zdjęcia / Photos / Фотографії
Beata Cieślińska, Discover Lubelskie, Dawid Jacewski, Małgorzata Kolary-Woźniak, Iryna Kukawka, Marcin Nawrocki, Łukasz Pawlak, Justyna Słomka, Tomasz Trulka, Stanisław Turski.

Opracowanie graficzne / Layout / Макет
Agnieszka Sanowska-Piwko
Eureka Plus Agencja Reklamy

Tłumaczenie / Translated by / Переклад
Akces Sp. z o.o., ul. Wrocławska 9B, 26-600 Radom

Opracowanie mapy / Development of a map / Розробка карти
Euro Pilot Sp. z o.o., ul. Konarskiego 3, 01-355 Warszawa

Wydruk i oprawa / Printing and typesetting / Друк і обкладинка
Eureka Plus Agencja Reklamy, ul. 3-go Maja 11, 35-030 Rzeszów

Wydawca / Publisher / Видавець
Starostwo Powiatowe w Łęcznej
21-010 Łęczna, al. Jana Pawła II 95a
tel. +48 81 531 52 00, fax +48 81 752 64 64
e-mail: poczta@powiatleczynski.pl, www.powiatleczynski.pl

© Copyright by Eureka Plus Agencja Reklamy, 2020
© Copyright by Starostwo Powiatowe w Łęcznej, 2020

ISBN 978-83-62203-05-5

PL-BY-UA
2014-2020

Funded by
the European Union

Niniejsza publikacja została przygotowana przy pomocy finansowej Unii Europejskiej, w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Polska-Białoruś-Ukraina 2014–2020. Odpowiedzialność za zawartość tej publikacji leży wyłącznie po stronie Powiatu Łęczyńskiego i nie może być w żadnym przypadku traktowana jako odzwierciedlenie stanowiska Unii Europejskiej, IZ lub Wspólnego Sekretariatu Technicznego Programu Współpracy Transgranicznej Polska-Białoruś-Ukraina 2014–2020.

This publication has been produced with the financial assistance of the European Union, under the ENI CBC Programme Poland-Belarus-Ukraine 2014–2020. The contents of this document are the sole responsibility of Łęczna County and under no circumstances can be regarded as reflecting the position of the European Union, the MA or the Joint Technical Secretariat of the ENI CBC Programme Poland-Belarus-Ukraine 2014–2020.

Цю публікацію видано за фінансової підтримки Європейського Союзу в рамках Програми транскордонного співробітництва європейського інструменту сусідства Польща-Білорусь-Україна 2014–2020. За зміст цього документа відповідальним є Ленчинський Повіт. Змістдокумента, забудь-якихобставин, невідображаєпозицію Європейського Союзу, ОУ або Спільного технічного секретаріату Програми транскордонного співробітництва європейського інструменту сусідства Польща-Білорусь-Україна 2014–2020 рр.

T. Trulka

Teren powiatu łęczyńskiego w przeważającej części leży na obszarze Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego wchodzącego w skład objętego patronatem UNESCO Transgranicznego Rezerwatu Biosfery „Polesie Zachodnie". Malowniczy krajobraz jezior, torfowisk, lasów, łąk i pól uprawnych urozmaicają ciekawe zabytki, miejsca bitew i martyrologii. Łagodne ukształtowanie oraz bliskie odległości pomiędzy atrakcjami turystycznymi sprzyjają odkrywaniu czaru powiatu łęczyńskiego na dwóch kółkach.

The area of the Łęczyński County lies mainly in the Łęczyńsko-Włodawskie Lakeland, which is part of the UNESCO-protected Trans-Border Biosphere Reserve „West Polesia". The picturesque landscape of lakes, peat bogs, forests, meadows and cultivated fields is rich in interesting monuments, sites of battles and martyrology. The gentle shape and the close distances between tourist attractions are conducive to discovering the charm of the Łęczna County on two wheels.

Територія ленчинського повіту здебільшого знаходиться на території Ленчинського і Влодавського поозер'я, що входить до складу охоронюваного ЮНЕСКО транскордонного біосферного заповідника «Західне Полісся». Мальовничий ландшафт озер, боліт, лісів, лугів і сільськогосподарських угідь урізноманітнює цікаві пам'ятники, місця битв і мартирології. Полога місцевість і близька відстань між туристичними пам'ятками сприяють відкриттю чарівності ленчинського району на двох колесах.

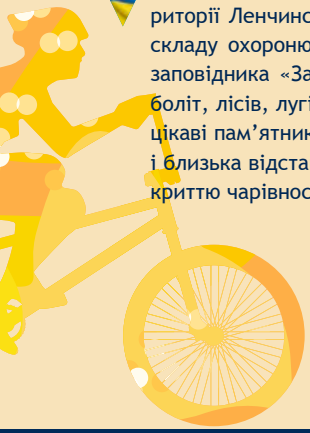

ISBN 978-83-62203-05-5